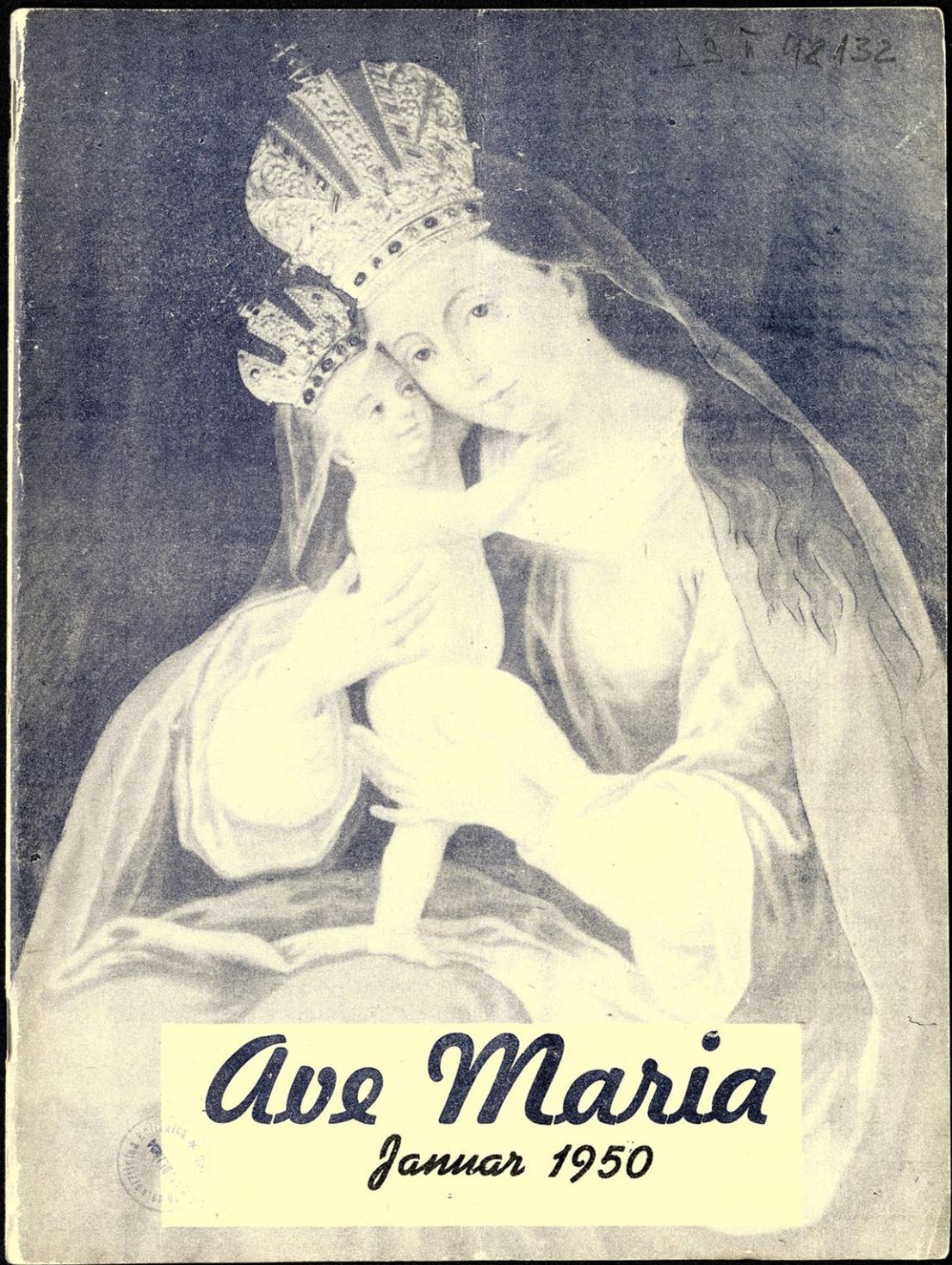

425 92132

Ave Maria

Januar 1950

AVE MARIA

Nabožni mesečnik za verno slovensko ljudstvo

Lemont, Illinois

Izdajajo

Slovenski frančiškani
v Združenih državah Amerike

Naslov — Address:

AVE MARIA

Box 608

Lemont, Illinois

Telefon: Lemont 494

Naročnina—Subscription rate:

U.S.A., \$2.50 letno

Izven U.S.A., \$3.00

Naročnina Tvoja je dar v podporo ubožnejšim slovenskim fantom, ki se izobrazujejo za slovenske duhovnike v lemontskem semenišču.

Naročnikov in dobrotnikov se spominjamo v lemontskem samostanu v svojih molitvah, pri sv. mašah, in pri drugih duhovnih opravilih. Opravimo pa zanje tudi sv. mašo in sicer vsako prvo sredo v mesecu.

Urednik — Editor:

FR. MARTIN STEPANICH, o.f.m.

Upravnik — Business Manager:

FR. CYRIL SHIRCEL, o.f.m.

Pomožni upravnik—Ass't manager
BRO. ROBERT HOCHEVAR, o.f.m.

Printed by

AVE MARIA PRESS

Lemont, Illinois

LETNIK, 42

JANUAR, 1950

VSEBINA

Evangelijski prizori.....	1
Sv. Frančišek saleski — P. Alojzij, o.f.m.	3
Da bi bili vsi eno... — P. Fortunat, o.f.m.	6
Vzor krščanske družine — P. Robert, o.f.m.	7
Za pravo pot — Dr. J. Česnik	10
Molitev svetega očeta za sveto leto	11
V objem misijonov — P. Rudolf, o.f.m. ..	12
Križem kraljestva križa — P. Martin, o.f.m.	18
Terezija Neumann	20
Misli ob Baragovi nedelji	24
Lemontski odmevi — Samostanski firbec	26
Kramljanje na zapečku	29

Published monthly — except October, when published semi-monthly — by the Slovene Franciscan Fathers of Lemont, Illinois, in the interests of the Slovene Franciscan Commissariat of the Holy Cross.

Entered as a second class matter at the post office of Lemont, Illinois, under the act of March 3, 1879. Acceptance of mailing at special rate of postage provided for in section 1103, act of October 3, 1917. Authorized July 14, 1945.

Evangeljski prizori

Sv. Joahim in sv. Ana obiščeta sv. družino

SKROMNO STANOVANJE svete družine v Nazaretu nam kaže red in zadovoljnost, pridnost pri delu in pobožnost pri molitvi. Tri svete osebe prebivajo pod isto streho. Jožef, rednik Sina božjega, dela v delavnici kot tesar, s potnim čelom in žuljavimi rokami služi kruh zase in za vso družino. Ve, da s tem preprostim delom izpolnjuje božjo voljo. Marija je zaposlena pri prav navadnih opravilih kot druge matere in gospodinje, zdaj v hiši, zdaj pri šivanju, zdaj v kuhinji. Vedno je zadovoljna, z rokami pri delu, s srcem pa pri Bogu. Jezus, božji Sin, ki dan za dnem raste, pomaga zdaj temu, zdaj onemu, kar mu dopuščajo moči. Vsako željo bere že z obraza Marije in Jožefa in je vesel, da more biti njima pokoren, ker je to tudi Očetova volja.

Lenobe ni na tem svetem kraju. Vse tri dobimo vedno pri delu ali pri molitvi ali pri potrebnem razvedrilu. Saj mora biti pri vsaki družini vse troje, ker tako je božja volja. Ne razpoloženje, ampak božja volja je bila odločilna pri vsakem opravilu svete družine. Jezusa vidimo v trudih in naporih prav od mladih let in to pri resnem delu, ki ni bilo šala. Tako je s tem nam posvetil vsako, še tako preprosto delo, samo da je pošteno delo. Zato lahko v vsakem človeku, ki s pridnimi rokami skrbi za vsakdanji kruh, gledamo Kristusa, ga spoštujemo in ljubimo.

Vemo, kako je bilo z govorjenjem v sveti družini. Ni ga bilo preveč. Vse ob svojem času. Kolikor je bilo potrebno in pametno, ker je bilo koristno, toliko in o tem so se razgovarjali Jezus, Marija in Jožef. Surove besede nisi slišal nikoli, še manj take, ki bi žalila ljubezen do bližnjega. Ljubezen do Boga je bilo lahko spoznati iz pogovorov. In kar je posebno za nas dandanes važno, je glasna skupna družinska molitev družila srca vseh. Hodili so sicer po zemlji, a njih bivanje je bilo v nebesih.

"Še druge ovce imam, ki niso iz tega hleva; tudi tiste moram pripeljati: in poslušale bodo moj glas in bo ENA CREDNA, EN PASTIR (Jn 10:16)."

Sv. Francišek saleški

29. januarja

NA SAVOJSKEM, v prav lepem kraju v Franciji, leži mestece Aneci. Tri ure od mesta je grad Salez. Sredi šestnajstega stoletja je bil Francišek grof saleški. Imel je ženo, pobožno Frančiško Sionaško. Skušnja uči: Kakoršni so starši, taki so večinoma otroci. Zlasti mati vpliva na svoje otroke. Ni čuda, da je sv. Avguštin pravil: "Dajte mi dobrih mater in bom prenovil svet."

Imela sta pobožna zakonca več otrok. Prva skrb dobre matere je bila, da bi bili zares dobri kristjani. Molila je še pred porodom in prisrčno prosila Boga, naj raje ne postane mati, ako bi kateri njenih otrok Boga le kdaj z velikim grehom razžalil. Vsi njeni otroci so sveto živeli. Usmiljeni Bog rad usliši, če ga kaj res koristnega prosimo.

Eden najlepših svetnikov je Francišek Saleški. Neizrečeno lepo se sveti njegova krotkost, velika je njegova srčna gorečnost v spreobračanju krivoverskih luteranov. Ravno tako posebna je njegova

ljubezen do Matere Marije. Rodil se je dne 21 avgusta, leta 1567. Njegov oče je mislil svojega prvorojenega sina vzgojiti za vrlega državljana; pobožna mati ga je pa napeljevala k pravemu spoznanju Boga in mu je vcepila strah božji. V prvih šestih letih, ko je bil zaradi slabega zdravja popolnoma njeni skrbi izročen, mu je znala z materino ljubeznijo pripovedovati o Bogu, o božjem Zveličarju, o nebeških angelih, o ljubi Materi božji; pa tudi svarila ga je pred vsakim grehom, ki ga Bog kaznuje po svoji pravici. Večkrat je priporočevala malemu Frančišku, naj ima vedno Boga pred očmi, naj se skrbno varuje greha, naj se nikdar ne zlaže, ker Bog vidi v njegovo srce.

Ko dopolni dvanajsto leto, pošlje ga oče v Pariz, da bi se mladenič na visokih šolah izučil v vseh potrebnih vedah. Priložnosti in zapeljevanja v greh je bilo precej; zlasti med lahkomiselnimi učenci je čistost pogostoma v nevarnosti. Z mogočnim orožjem presv. Rešnjega Telesa, katero je vsaki teden prejemal, krepil svojo dušo. Zvesto se obrača do Marije, da bi ga varovala kot izvoljena mati njegova. Kakor dete se izroči poln zaupanja njenim materinim rokam. V prehudi stiski srca gre neki dan v cerkev Matere božje, kamor je večkrat zahajal. Tam se skoro v obupni otožnosti vrže na tla pred podobo Device Marije in ker se ima za nevrednega, da bi se

naravnost obrnil do Boga samega, kliče na pomoč preljubeznivo Mater Zveličarjevo, da bi ona zanj prosila in mu pridobila to milost, da bi mogel Boga vsaj tukaj na zemlji ljubiti, ker je zavržen in ga na vekomaj tam gledal ne bo. Vihar se potolaži; ozdravljeno mu je telo in srce.

Sv. Frančišek saleški sedi in piše o duhovnem življenju, ko se mu prikazuje sv. Frančišek asiški in sv. Avguštín.

Ko je svoje učenje dokončal, je romal v Rim, da obiše grobove sv. apostolov in drugih svetnikov. Nazaj grede pa je opravil božjo pot v Loreto. Ko je bil dospel v domači grad nazaj, ga je nagovarjal oče, da bi stopil v zakon in prevzel kako svetno službo. Ali Frančišek se je odločil za duhovski stan; kmalu potem je bil izvoljen za prošta pri škofijski cerkvi. Tu je vpeljal bratovščino "spokornikov svetega križa," bratovščino "brezmadežnega spočetja Marije Device" in pa bratovščino "svetega Petra in Pavla." Posebno si je prizadeval, da bi pravoverni kristjani častili brezmadežno spočetje Matere božje in da bi se za angelsko češčenje odkrili in kleče molili.

Frančiškovo ime zaslovi močno po vseh krajih. Njegov škof si ga želi za pomočnika in naslednika. V tej visoki časti ostane sam v svojih očeh vedno nizek in majhen, ves ljubeznivo priprost, srčno ponižen in otroško pohleven. Kako prisrčno je častil Mater božjo in kako naj vsak kristjan preblazeno Devico časti, to je zapisal v prelepi knjigi ki se imenuje "Filoteja." Ko je ustanovil novo družbo pobožnih devic, jo je postavil v posebno varstvo Matere božje ter jo imenoval "hčere obiskovanja Marije Device." Naročil je redovnicam, da so vsak dan združeno opravljale male dnevnice Matere božje in da so se postile na delopust Marijinih praznikov. Spisal je knjigo o ljubezni božji in jo posvetil Mariji.

MISIJONSKI NAMENI ZA LETO 1950

JANUAR

Molimo za misijone, ki so v nevarnosti
pred brezbožnistvom.

V tej knjigi večkrat kaže svoje visoko spoštovanje do Marije.

Naravnost je učil, da je bila naša ljuba Gospa in Mati z dušo in telesom v nebo vzeta.

Kakor je sv. Frančišek Marijo prisrčno ljubil in posebno častil, tako je preblažena Devica njemu izprosila zares velike in imenitne milosti božje. Zgodovina priča, da je še več kot 72,000 krivovercev privedel k pravi veri.

V opravkih svojega deželnega poglavarja se napoti, čeravno bolhen, na Francosko, ali v Lionu do trdega zboli in mrtvoud ga tako opahne, da se z nobenim udom, razen z jezikom ganiti ne more. Ko je izjavil: "Gospod, čemu sem še tukaj?" so ga pričujoči opomnili, naj raje moli s sv. Martinom: "Rad umrjem, o Gospod, pa tudi živeti se ne bojim, ako me je ljudstvu Tvojemu še treba." Ali Frančišek mu odgovori: "O, jaz nisem sv. Martin; jaz sem le nevreden hlapec, katerega ne potrebujeta ne Bogne ljudstvo." Zvečer dne 28. decembra izdihne svojo prelepo dušo, star 56 let. Truplo so prav slovesno prenesli v mesto Aneci. Obleko in orodje njegovo so pobrali verniki kot drage spominke in ostanke.

Tudi nas še dandanes opominja Frančišek saleški:

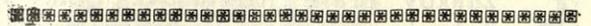
"Imej v časti, spoštuj in ljubi s posebno ljubeznijo prečisto in visoko hvaljeno Devico Marijo, katera je Mati našega najvišjega brata, kakor tudi naša Mati. K njej pribežimo, k njej se zatekajmo ob vsaki priložnosti z otroškim zaupanjem; saj smo njeni otročiči. Pogosto vzdihujmo k tej presladki Materi in kličimo njeno materino ljubezen na pomoč. Prizadevajmo si, da posnemamo njene visoke čednosti in skazujmo ji zares otroško srce."

Posvetilne besede njegove knjige kar pojo slavo Mariji: "Presveta Mati božja, posoda neprimerljive iz-

volitve, Kraljica najvišje ljubezni, Ti si najljubeznivejša, najbolj ljubeča in najbolj ljubljena stvar božja. Ljubezen nebeškega Očeta je imela od vekomaj sem svoje dopadajenje nad Teboj, ko je Tvoje čisto srce odmenil v popolnost svete ljubezni, da bi v času ljubila njegovega edinega Sina z edino in materino ljubeznijo, kakor ga je sam od vekomaj ljubil z edino in očetovsko ljubeznijo. O Jezus, moj Zveličar, komu bi zamogel besede Tvoje ljubezni bolje posvetiti, kakor preljubeznivemu Srcu izvoljenke Tvoje."

Obrazuje se sv. Frančišek Saleški v škofovi obleki, s knjigo ali s srcem z rožami opletenim v roki, pa tudi z golobom - podobo pohlevnosti - na rami.

P. ALOJZIJ, o. f. m.

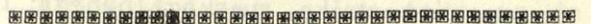

Hoja za Kristusom

Človek slabotnega duha, in telesnim ter posvetnim rečem še nekako nagnjen, se težko popolno odtrga od posvetnih želja.

Zato je večkrat žalosten, kadar se skuša odtrgati, in hitro ga prime nevolja, če se mu kdo ustavlja.

Da bi bili vsi eno...

P. FORTUNAT, o.f.m.

Jezus v čolnu sv. Petra.

EDINSTVO JE EDEN izmed bistvenih znakov prave Kristusove Cerkve. Kako je v Cerkvi edinstvo važno in potrebno, nam najlepše pokažejo Kristusove besede, ki jih je molil naš Gospod v svoji velikoduhovniški molitvi v dvorani zadnje večerje v pričlo svojih apostolov: "A ne prosim samo zanje, ampak tudi za tiste, ki bodo po njih besedi v me verovali, da bodo vsi eno, kakor Ti, Oče, v meni in jaz v Tebi, da bodo tudi oni v nama eno, da bo svet veroval, da si me Ti poslal (Jn 17:20-21)."

Kakor je molil Jezus za edinstvo apostolov in vseh, ki bodo po njih besedi vanj verovali, tako moli tudi njegova Cerkve. Ker so se v vseh stoletjih pojavljale verske zmote, ki so prinašale razdore in pustošile Cerkve, zato tudi Cerkve v vseh stoletjih ponavlja v liturgičnih molitvah prošnje za spreobrnjenje krivovercev in razkolnikov. Verske zmote so razdelile krščansko Evropo in odtrgale velik del prebivalstva od Kristusovega namestnika, rimskega papeža; iz Evrope so se te zmote prenesle tudi dru-

gam. Zato je tako potrebna molitev za cerkveno edinstvo.

V današnjem času je nastalo po vsem svetu, v pravi Kristusovi Cerkvi in v ločenih cerkvah, precej močno gibanje, ki izraža željo po združenju vseh, ki verujejo v Kristusa. Molitvena osmina, ki traja od praznika Stola sv. Petra v Rimu (18. januarja) do praznika Spreobrnjenja sv. Pavla (25. januarja) združuje vernike vseh krščanskih ver v skupni prošnji za edinstvo. Namen naše molitve za edinstvo je, da bi se združili vsi z namestnikom Kristusovim, ki je Glava prave Cerkve.

Gibanje za cerkveno edinstvo je že mnoge privedlo v pravo Kristusovo Cerkev. Srce Jezusovo bije v želji za edinstvo. Dobri Pastir želi videti združene svoje ovce v enem hlevu. Jezus ve, da ovce izven njegovega hleva ne morejo slišati glasu resnice; one, ki so izven hleva, ne more voditi s pastirsko palico; ločeni od njegove črede so daleč od resnice in božje milosti.

Zato Gospod vsodbuja svoje misijonarje, da gredo po svetu in uče vse narode. Žrtvujejo se in prelivajo kri, da bi se svet spreobrnil. Dobri Pastir navdihuje svoje namestnike, da z ljubeznijo pozivajo k edinstvu. S krivoverci in razkolniki ima posebno sočutje. Ko bodo ti znali ločiti najemnike od pravih pastirjev, se bodo vrnili v njegov hlev, ki je samo eden.

Dan tolažbe in slave za Jezusa in dan ganotja za njegovo Srce bo oni dan, ko več ne bo ne poganov ne judov ne krivovercev ne odpadnikov ne nevernikov. Takrat bo samo eno božje ljudstvo pod očetovsko oblastjo enega Pastirja. Resnična Glava odrešenega človeštva – Kristus – bo zavzela svoje mesto, toda

ne še za sodbo, temveč da pripravi sodbo popolnega usmiljenja za vse, ki se bodo, čeprav v zadnjem trenutku, udarili skesano in iskreno na svoja prsa in priznali svoje grehe.

Združimo se v dneh molitvene osmine za edinstvo s sveto Cerkvijo in z njo molimo:

“Gospod Jezus Kristus, ki si rekel svojim apostolom: Mir vam zapustim, svoj mir vam dam, ne glej na moje grehe, ampak na vero svoje Cerkve in utrdi jo po svoji volji v miru in edinstvi. Ki živiš in kraljuješ Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.”

Father Paul James Francis, ustanovitelj družbe zadoščenja v Ameriki in začetnik osmine za cerkveno edinstvo leta 1910.

Vzor krščanske družine

P. ROBERT, o.f.m.

NA PRVIH STRANEH svetega pisma je zapisano: “Bog je ustvaril človeka po svoji podobi, po božji podobi ga je ustvaril, moža in ženo ju je ustvaril. Bog ju je blagoslovil in Bog jima je rekel: plodita se in množita ter napolnujta zemljo; podvržita si jo in gospodujta ribam morja in pticam neba in vsem živim bitjem, ki se gibljejo na zemlji.” S temi besedami je Bog takoj na početkih stvarstva ustanovil družino in jo postavil za temelj človeške družbe. Družini, ki je pogodba med možem in ženo,

katera obvezuje oba za rodno in vzgojo otrok ter za medsebojno pomoč, je Bog še pred krščanstvom utisnil pečat svetosti: človek, mož in žena, je podoba božja. Njima je Bog dal vso oblast čez živo in mrtvo naravo: “Podvržita si jo in gospodujta ribam morja in pticam neba in vsem živim bitjem, ki se gibljejo na zemlji.” Družina je tako postala vogelni kamen vsaki človeški družbi: narodom in tudi Cerkvi. Propadu držav moramo iskati vzroke v propadu družin. In če hočejo mnoge od modernih držav - prav tako se je

zgodilo s staro grško državo in z rimskim imperijem - iskati vzroke svojega propada, jih bodo prav gotovo našle v svojih temeljih: v propadu družinske ljubezni, v družinskih ognjiščih, ki so začeli ugašati. In tudi Cerkvi je temelj družina; družine sestavljajo župnije, župnije pa škofije in škofije vesoljno Cerkev.

Iz pomena, ki ga ima družina za obstoj Cerkve in države, nujno izvira velika odgovornost, ki jo ima vsaka družina. Če bo vsaka družina taka, kakršna po božji volji mora biti, bosta tudi Cerkev in država trdni in življenja polni. Vsaka družina bo zato storila vse, da bo čim bolj odgovarjala vzorom in nalogam, ki jih Bog zahteva od krščanske družine.

Najlepši zgled, kakšna mora biti krščanska družina vseh časov in vseh kontinentov, pa je sveta nazareška družina. O sveti družini je v svetem pismu malo napisanega; kar pa je o njej zapisanega, nam veliko pove. Ustavimo se zato nekoliko pri krepostih svete družine, nato pa pri krepostih njenih posameznih članov.

Nazareška družina je bila sveta. Nad betlehemskim hlevčkom so se ustavili angeli in peli vsemu svetu himno miru: Slava Bogu na višavah in na zemlji mir ljudem, ki so blage volje.

Sveto družino je preganjal Herod, radi njega je morala bežati v Egipt. In koliko drugega trpljenja, ki tepe ljudi, ki živijo skupno življenje, ni bilo prihranjenega sveti družini: sv. Jožef je celo podvomil o svoji ženi Mariji; kaj vse sta prestala Jožef in

Marija takrat, ko sta izgubila dvanajst-letnega Jezusa v templju; koliko hudih ur je bilo prizadejanih sveti družini s preganjanjem od strani farizejev? Toda v vsem tem trpljenju niso obupali. Prepričani so bili, da jih čuva roka vsemogočnega Boga. Vedeli so dobro, da Bog dopušča trpljenje, a da ob svojem času tudi podeljuje svojo pomoč. To se je tudi uresničilo sveti družini: v trenutku največje nevarnosti pošlje svojega angela, ki jih iztrga iz rok Herodovih; v Betlehem popelje pastirje in modrece, ki rešijo sveto družino gladu. Jokala sta se Jožef in Marija, ko sta izgubila Jezusa v templju, toda kmalu sta ga tudi našla. Kdor trpi za Boga, ne trpi brez upa na plačilo. Bogu vdano trpljenje prinaša mir in zadovoljstvo. O da bi vsaka krščanska družina znala tako prenašati trpljenje, kot ga je prenašala sveta družina.

In s kakšnim veseljem so hodili Jezus, Marija in Jožef v tempelj k molitvi! Molili pa niso samo v templju; tudi doma in na potovanju so vse, dobro in hudo, darovali Bogu. Kako lepo je zato, če vsaka krščanska družina večkrat tudi skupno moli, posebno sveti rožni venec, ki je, lahko rečemo, že postal družinska molitev slovenskih družin; kako prav je, če gospodar in gospodinja s pobožnostjo prejemata svete zakramente in tako tudi z zgledom navajata otroke k bogaboječnosti.

Sveta družina se je preživljala z delom in z molitvijo je sklepala

MESEČNI MOLITVENI NAMENI

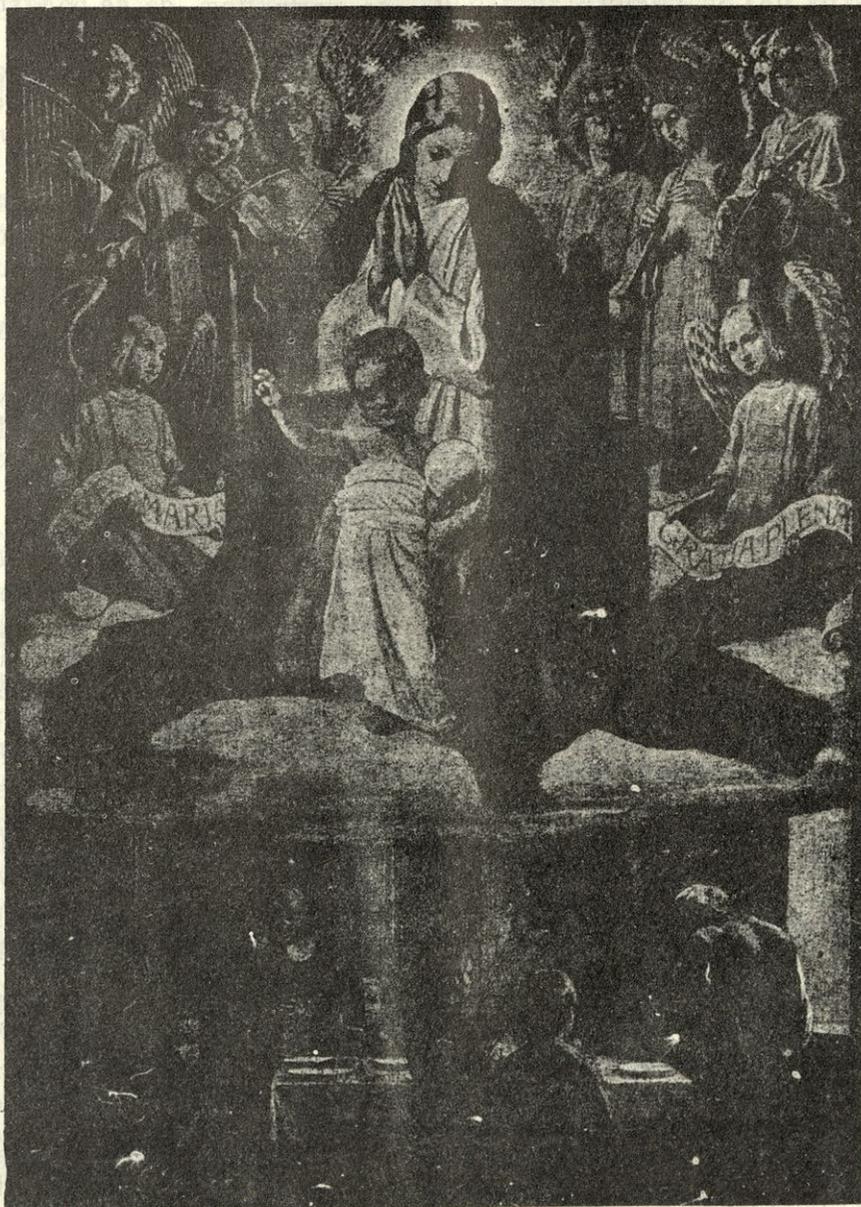
JANUAR

Molimo, da bi po pokori in molitvi
rastla svetost med ljudmi.

konec delovnega dne. Moli in delaj je bilo geslo svete družine. Delali so pa vsi, Jožef, Marija in Jezus, eden za vse, vsi za enega: to jim je lajšalo trud in trpljenje, ki ga težavno delo prinaša. - Če bi se vse krščanske družine ravnale po zgledu svete družine, koliko manj nezadovoljnosti bi bilo po svetu, koliko manj prepirov po družinah! Ko se je Jezus izgubil, se Jožef in Marija

nista prepirala, kdo je kriv. In ko sta ga našla, kako lepo očita božja mati svojemu sinu Jezusu: Sin, zakaj si nama to storil? Glej, Tvoj oče in jaz sva Te z žalostjo iskala. In s kakšnim spoštovanjem jima je odgovoril Jezus: Kaj sta me iskala? Ali nista vedela, da moram biti v tem, kar je mojega očeta?

Vsak posamezni član svete družine je pa zgled, kakšni naj bodo

Družina pod varstvom nebeške Matere

posamezni člani krščanske družine.

Sveti Jožef, bogaboječi oče, je s svojim delom preživel Jezusa in Marijo. On je najlepši vzor krščanskim očetom!

Marija naj bo podoba vsake matere! Ljubezniva in vdana je svojemu možu Jožefu. Družinsko življenje prinaša posebno materam največ bridkih ur. Naj bi zato vsem materam svetila v preizkušnjah kot svetla zvezda nedolžnost Marijina; v bridkosti naj se ravnajo po njeni vdanosti v voljo božjo; in ko se jih loteva jeza, naj se spomnijo na ponižnost Matere božje.

Jezus, Bog, pa je bil pokoren svojim zemskim staršem! Kakšna šola za otroke! Pokorščina šele pokaže, koliko je otrok v resnici vreden. Krepost pokorščine pa je pot, ki privede otroka do modrosti in sreče. Vsak otrok naj bi, kot mali Jezus, napredoval v modrosti, svetosti in milosti pri Bogu in pri ljudeh.

V kakšni meri so naše krščanske družine podobne svojemu vzoru, sv. družini? Naj se za čim večjo podobnost, posebno na praznik sv. družine, skupaj s Cerkvijo priporočijo Bogu: Gospod Jezus Kristus, ki si bil Mariji in Jožefu podložen in si posvetil domače življenje z neizrekljivimi čednostmi, daj da se bomo z njuno pomočjo učili po zgledih Tvoje svete Družine ter dospeli v nje družbo na veke.

ZA PRAVO POT

Dr. J. Česnik

KO SEM BIL majhen nebogljeneč, me je mati učila preproste resnice o Bogu in življenju. In ko mi je vse lepo umljivo in natančno razložila, me je vprašala: "Zakaj te je Bog ustvaril?" In odgovoril sem: "Da bi ga

častil, molil, ljubil in prišel v nebesa."

Pozneje sem spoznal, v čem obstoji ljubezen do Boga. "Izpolnjuj zapovedi in imel boš večno življenje." To je bilo materina modrost, morda največja modrost, kar sem jih kdaj slišal, bral in študiral. Ta mi je vedno kazala pravo pot. Tudi danes v jeseni mojega življenja ne vem za drugo boljše. Zato prosim Boga, naj jo prav in natančno spoznam. To pot hoče Gospod, to pot naj hodim!

Vem, da človek greši in dela napake do smrti. Vem, da se pogosto izpodtakne in pade. A Ti, Gospod, mu daš moč, da zopet vstane.

Daj mi, Gospod, da se borim in živim kot pravi borec za božjo stvar in ne hodim za praznimi utvarami! Mnogoteri so zapravili življenje v borbi za senco, celo pričevalci, krvavi pričevalci so bili za napačne in krive bogove in žrtvovali so se za zmote.

Gospod, naj hodim po poti, katero Ti kažeš in želiš. Naj ne bodo jesenski dnevi mojega življenja brezplačni. Naj hodim za lučjo, katero si mi Ti pokazal po rodni materi in po drugi materi, sveti Cerkvi.

Vem, Gospod, da Tvoje kraljestvo silo trpi in da ga le silni, trpeči borci dosežejo. Vem, da je velika zmota, da je krščanstvo le okrasek za lagodno in zadovoljno življenje. Kdor tako misli, se vara. Krščanstvo zahteva borbo s samim seboj in s svetom okrog nas in z demonskimi silami, ki nas obdajajo in napadajo. Morda moramo priti zopet do spoznanja, da moramo slediti dobremu pastirju Jezusu in hoditi za njim in njegovim križem v delu in trpljenju.

Usliši, Gospod, mojo prošnjo, ki jo pošiljam vsako jutro k Tebi, kakor me jo je učila dobra mati:

Tebe ljubim, Stvarnik moj,

ki si varoval me nocoj!

Tebi delo posvetim,

dušo in telo izročim.

O Marija, vodi me po nedolžni poti

in mi pridi ob smrtni uri

z Jezusom naproti!

Molitev
svetega
očeta

za
sveto
leto

V SEMOGOČNI VEČNI BOG, iz vse duše se Ti zahvaljujemo za veliki dar svetega leta.

Nebeški Oče, ki vse vidiš, ki preiskuješ in vladaš človeška srca, daj da bodo v tem času milosti in zveličanja poslušali glas Tvojega Sina.

Najbo sveto leto za vse res leto očiščevanja in posvečevanja, poglobitve notranjega življenja in zadoščevanja, leto pravega spreobrnjenja in velikega odpuščanja.

Daj tistim, ki trpe preganjanje zaradi vere, svojega duha moči, da ostanejo neločljivo združeni s Kristusom in z njegovo Cerkvijo.

Varuj, Gospod, namestnika svojega Sina, škofe, duhovnike, redovnike in vernike. Daj, da bodo vsi, duhovniki in laiki, mladi, odrasli in stari, enih misli in enega srca, da bodo kakor trdna skala, ob kateri naj se razbije divjanje Tvojih sovražnikov.

Tvoja milost naj vžge v vseh ljudeh ljubezen do toliko nesrečnih, ki živijo v taki revščini in bedi, da njihovo stanje ni dostojno za človeška bitja.

Vzbudi v dušah tistih, ki Te imenujejo Očeta, lakoto in žejo po dejanski in resnični družabni pravičnosti in bratski ljubezni.

"Podeli, Gospod, mir v naših dneh," mir dušam, mir družinam, mir domovini, mir med narodi. Naj bi mavrica pomiritve in sprave s svojo jasno lučjo spet zasijala nad zemljo, ki jo je posvetilo življenje in trpljenje Tvojega božjega Sina.

Bog vse tolažbe! Globoka je naša beda, veliki so naši grehi, neštevilne naše potrebe; a še večje je naše zaupanje v Tebe. Ker se zavedamo svoje nevrednosti, otroško zaupno polagamo svojo usodo v Tvoje roke, in združujemo svoje slabotne molitve s priprošnjo in zaslugami preslavne Device Marije in vseh svetnikov.

Podeli bolnikom vdanost in zdravje, mladeničem močno vero, mladenkam čistost, očetom prosep in svetost družine, materam uspeh pri vzgoji otrok, sirotam ljubeznivo varstvo, beguncem in ujetnikom, domovino, vsem pa svojo milost kot pripravo in poroštvo večne blaženosti v nebesih. Amen.

Na Božič 1948.

PAPEŽ PIJ XII

(Nadaljevanje)

HANKOV

BIL SEM v misijonu naših dveh velikih slovenskih misijonarjev, sobratov p. Engelharda Avblja in p. Petra Baptista Turka, ki že oba pri Bogu uživata plačilo. Tako pa se bom sešel z zadnjim, še živečim frančiškanskim misijonarjem, p. Aleksijem Benigarjem. Komaj sem že čakal.

Na bregu ni bilo nikogar. Kam naj gremo? - Spremljevalec nas je rešil iz zadrega: s prsti je pokazal, naj gre eden z njim v škofijsko rezidenco, ostali trije pa naj počakajo na bregu. P. Valentin se je odpravil z njim. V prvem misijonarju, na katerega je v rezidenci naletel, je spoznal - superiorja jungčovske prefektуре, p. Celestina Nardona. Že delj časa se je mudil v Hankovu zaradi popravila zob, obenem pa je čakal na nas. Slovo je bilo tem prisrčnejše, ker nas danes še ni pričakoval. Brzjavka, ki smo jo poslali iz Šanghaja, se je nekaj zakasnila in prispela šele en dan po našem prihodu.

Nato so prišli še po nas, ki smo sami čakali ob reki. Smo mislili, da so nas že pozabili.

V škofijski rezidenci smo bili zelo lepo sprejeti. Vsi okrog nas, vsi veseli, da je Rim zopet poslal čredico novih. Nadškof P. Mavricij Rosa, o.f.m., nam je postregel z očetovsko ljubeznijo. Nato so nas porazdelili, ker v rezidenci ni bilo prostora za vse. Saj je tudi tu precej beguncev s severa. Tako sem ostal tu samo jaz, ostali trije pa so se za čas bivanja v Hankovu preselili na prokuro. Trikrat sem jih obiskal. Saj bi rad videl, kje je bilo službeno mesto našega svetniškega patra Engelharda, ki je bil dolgo vrsto let hankovski generalni prokurator. Zadnji čas pred smrtjo je ves misijon upravljal sam in bi prav gotovo postal nadpastir. Pa o tem pozneje!

Škofijska "palača" je zares misijonska. Med vojno je toliko trpela, da na vseh koncih še danes kriči po popravilu. Misijon je bil nešteto-krat bombardiran in zidarska dela porušene katedrale še danes niso končana. V decembru 1944. je bombardiranje med drugimi terjalo dragoceno smrtno žrtev: v rezidenci

je izdihnil, od izstrelka v srce zadet, blagi nadpastir P. Evgenij Massi, o. f. m., ki je nekoč dejal o našem p. Baptistu: "Če bi imel deset Baptistov Turkov, bi bilo dovolj za moj vikariat!"

NAŠI FRANČIŠKANSKI MISIJONARJI

Da, o naših frančiškanskih misijonarjih sem mnogo slišal. Pa naj bo o obeh umrlih, p. Baptistu in Engelhardu, ali pa o še živečem p. Aleksiju. Tujci jih znajo ceniti, misijoni se čudijo njihovem delu, slovenski narod pa jih žal ne pozna. Že v Šanghaju na generalni prokuri, tu v Hankovu in dalje prav do Jungčova, povsod sem slišal o njih samo hvalo. In v resnici mi je bilo hudo, da je dobri Bog tudi mene, slabiča, poslal na to rodovito zemljo svetnikov

Kdorkoli je zvedel, da sem Slovenec, se me je razveselil. In vsak mi je pripovedoval iz svojih prelepih spominov na naše pionirje. "Bili so sveti možje. Takih misijonarjev ne dobite zlepa, če jih sploh..." sem slišal neštetokrat od misijonarjev brez razlike narodnosti. In isto je z našim še živečim p. Aleksijem. "Vi r pius et vere sanctus, nimius sanctus," mi je o njem rekel nadškof Msgr. Rosa, ki je bil prej njegov redovni predstojnik.

Da, kar neverjetno se mi je zdelo, da sem zares v misijonu, kjer je toliko let slovenska roka orala trdo pogansko ledino. Vesel sem bil, da sem smel vsaj nekaj dni ostati tu in se napiti moči iz zgledov svojih sobratov-prednikov.

Koliko je delal svetniški p. Engelhard! Že prej kot navaden misijonar na odprtem bojnem polju Svete Cerkve. Saj je prodril celo v pogansko trdnjavo Lo tien, ki se je desetletja branila svete vere in sklenila pobiti slehernega oznanjevalca evangelija.

Njegova - po mučeniški kroni hrepeneča-požrtvovalnost je bila v pravem pomenu besede heroična. In kako je osvajal srca seminaristov pozneje kot ravnatelj semenišča: bil jim je oče in mati, bil jim je vse... Končno pa je moral naš Engelhard kazati svojo skrb sobratom misijonarjem ki so ga po pravici nazivali "Egiptovski Jožef" - postal je hankovski generalni prokurator. "Nisem še srečal v življenju tako dobrega in ljubeznivega človeka, kakor je bil p. Avbelj," mi je pozneje v prefekturi zagotovil p. Gilbert. Misijonarji hankovskega vikariata kakor tudi moje prefekture Jungčov so ga hoteli imeti za svojega nadpastirja, pa mu je vsemogočni Bog namesto mitre podelil neminljivo krono. Skrb za ves misijon mu je izčrpala moči. Umrli je v Šanghaju v sluhu svetosti dne 24. septembra 1928. O njem sem bral v tukajšnjem nekrologiju (seznamu vseh umrlih misijonarjev pokrajine): ...mož velike čednosti, ki se je po smrti prikazal somisijonarju in rekel, da je v nebesih...

In naš p. Baptista, ki bi ga gotovo kap zadela, če bi dočakal moj prihod! Kako je želel, da pride kdo za njim! Pa je leta 1940. p. Marijana Valenčaka zaman čakal: vojska mu je zaprla pot, dasi je imel v rokah že potno dovoljenje, zdaj pa dela šestletne "duhovne vaje" v ljubljanskih zaporih... P. Baptist je podaril misijonom 44 let brez počitka. Dasi vedno bolehen, je bil vedno na delu. Ko je škof Msgr. Massi izdal misijonarjem navodila glede zdravja in ukazal, da mora vsak ostati v bolnišnici vselej do popolnega ozdravljenja, je napravil izjemo-pri našem starosti. Saj je vedel, da ne vzdrži v postelji. Čim je toliko okreval, da je mogel hoditi, so naše sestre bolniško posteljo prazno, gorečega patra pa nikjer... In sedanji nadškof Msgr. Rosa mi je pripovedoval o njem: "Nisem še videl misijonarja,

ki bi po toliko letih trpljenja vse do smrti ohranil tako vedri optimizem, kot ga je imel in ohranil on." Zares lepo spričevalo našemu rojaku!

P. Baptist je v oktobru 1944. še obhajal svojo sedemdesetletnico, v decembru pa je njegova od starosti in naporov oslabela narava terjala svoje. Gospodu žetve je bilo misijonarjevega žrtvovanja dovolj.

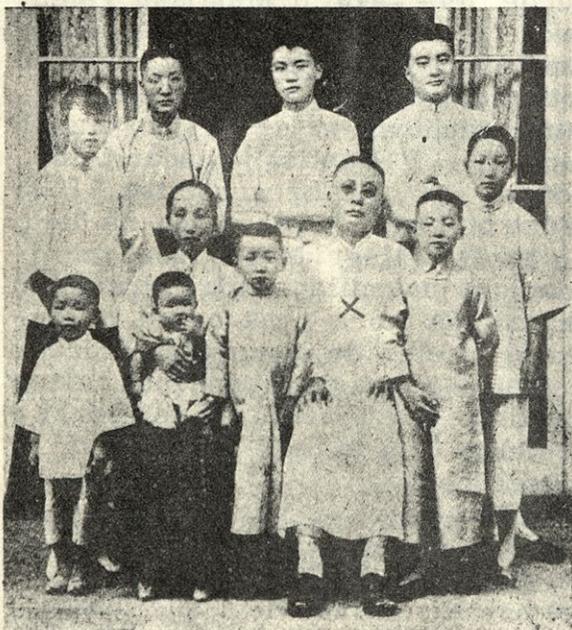
Toda o našem starosti pozneje več!

Težko sem čakal, da se snidem s p. Aleksijem. Po dveh dneh pa sem šele mogel odpraviti v hankovsko predmestje...

KIAKOW,

kjer naš misijonar deluje. Dne 14. marca ob dveh popoldne sem se poslovil od hankovskega nadškofa in p. generalnega delegata Schnussenberga

V decemberski številki ste videli sliko modernega kitajskega apostola, Lo-pa-honga, ki so ga komunisti leta 1937. umorili. Spodaj ga vidite v sredi svoje družine. S križcem je zaznamovan.

katerega smo dobili v Hankovu in nas je tudi sprejel na razgovor.

Z rikšo sem se odpeljal v predmestje. Ob tri četrt na tri sem bil že pred samostanom. Vozniku sem plačal nič manj kot 80.000 kitajskih dolarjev; saj je ves čas deževalo in pot je bila tako grda, da sem bil skoraj prepričan, da bo rikša kje obstala. Kot bi vozil po njivah. Poleg tega sem imel s seboj tudi težak kovčeg. Saj sem nameraval nekaj dni ostati pri rojaku.

Vstopil sem v frančiškanski samostan. Mlad Kitajec mi je pomagala nesti kovčeg k p. gvardijanu.

Ob takih prilikah zares ne veš, v katerem jeziku bi začel pogovor. Pozdravil sem v latinščini, nato sva s p. gvardijanom začela v italijanščini, ko pa je zvedel, da sem Slovenec, je načel svoj materinski jezik. Saj je doslej še vsak Slovenec govoril nemško, on pa je Bavarec. Pred letom je z več sobrati prišel iz komunističnih zaporov s Severne Kitajske. Cvetočim misijonom so morali prepustiti rdečim. Nekaj časa sva govorila o razmerah in doživljajih v njegovem prejšnjem misijonu ter o kitajskem vprašanju na splošno. Nato mi je odkazal najboljšo sobo, kar jih je imel, škofovo.

Z nekim patrom sva šla iskat p. Aleksija. Spotoma sva se oglasila v samostanski kapeli in pozdravila Velikega Misijonarja. Popolnoma je podobna oni v peggeškem begunskem taborišču, da se mi je takoj prijubila.

Nato sva zavila v poslopje klerikata in noviciata ter potrkala na p. Aleksijeva vrata. Ni ga bilo doma in eden kitajskih klerikov nama je povedal, da je odšel v mesto spovedovat sestre. A ga nisva dolgo čakala. Postala sva malo na hodniku pred vhodom na vrt, kar mi pravi spremeljvalec: "Poglejte, p. Aleksij prihaja!"

O, kako nestrpno sem želel videti

in govoriti z njim! Radoveden sem bil, če ga bom spoznal. Pa ga ne bi, če bi ne vedel, da prihaja prav on.

Kar čez travnik jo je mahal dolgi in suhi pater. S kitajskim dežnikom v roki in v gumijastih škornjih ter z dvignjenim habitom. Saj je tu blata in luž, da se jih zares naužiješ.

Še en pogled in skočil sem mu naproti, pater pa mu je zaklical, če pozna prišleca iz Jugoslavije.

"Hvaljen Jezus! Me poznate?" sem spregovoril tudi jaz in ga prosil blagoslova. Krepko sva si segla v roke. Ves je bil ginjen od veselja, dasi je vedel, da pridem. Saj skoraj ni mogel do besede.

"Škoda, da ni več p. Baptista! Tako sem ga želel pozdraviti..." sem dodal.

Nato me je p. Aleksij očetovsko prijel za roke in me popeljal v poslopje. "Že štiri leta - od smrti p. Baptista - nisem govoril slovensko. Saj ne znam več... Pa tudi hrvaško mi ne teče..." se je opravičeval spotoma.

Izročil sem mu pozdrave vseh slovenskih misijonskih prijateljev, od vseh sobratov in zlasti p. Hugona Brena. Ob njegovem imenu je p. Aleksiju zažarelo lice: "Kaj se še zanima za misijone?"

"Seveda, seveda, kolikor more! Še danes bi šel v misijone, če bi bil malo mlajši," sem povedal med smehom. Saj ne boste hudi, kajne p. Hugo? Dobro poznam Vaše misijonsko srce.

Nato mi je neki pater odpeljal v obednico na malico, p. Aleksij pa je odšel v svojo sobo odložit mokro obleko, dežnik in škornje.

Kopica misijonarjev me je obdala. Pozdravili smo se. Vsak je hotel vedeti: kdo, odkod, kako je doma in kje bo moje delovno polje... Čez nekaj trenutkov pa je vstopil v obednico tudi p. Aleksij. Sam smeh mu je poigral na obrazu. Ni se me mogel nagledati. Pa tudi jaz sem ga

opazoval med molitvijo in pogovorom. Že prvi pogled na tega moža ti odkriva njegovo blago srce. Ni čudno, da ga imajo vsi radi in da so mu predstojniki naložili tako važno službo, kot je vzgoja kitajskega frančiškanskega naraščaja. P. Aleksij je namreč magister kitajskih novincev in klerikov in to ni malenkost. Saj sta zdaj v vseh kitajskih misijonih le dva noviciata.

Takoj po južini mi je rojak razkazal poslopje, ki je zrastle po zaslugi takratnega prokuratorja p. Engelharda. Velika in prostorna zgradba, dasi že stara in vse kriči po prebelitvi. Toda kje dobiti denar?

Tako ko prideš po stopnicah v poslopje klerikov, ima sobo pater magister. Kako lepo je gledati, ko se mladi kitajski frančiškani zberejo okrog njega. Kakor sem videl, ga imajo vsi zelo radi.

(Dalje prihodnjic)

GOBAVSKO BOLEZEN imajo te deklice na otoku Jamaika (jugovzhodno od U.S.A.). Vesele so, ker jih fotografirajo. Dve izmed njih sta že skoraj ozdraveli in bosta kmalu oproščeni. Hvala novi medicini, ki ji pravijo "sulphone drug", ker se z njo lahko ustavi gobavska bolezen, vsaj če še ni preveč napredovala.

SEDEM LET je, odkar je papež Pij XII. posvetil svet brezmadežnemu Srcu Marijinemu. V spomin na to je bila postavljena gornja podoba v cerkvi brezmadežnega Srca v mestu Panama City v republiki Panama.

MARIJA IN JOŽEF prideta v tempeljo, tu je naslikal Walter Kreuter, Milwaukee. Njegovemu mnenju je bil sv. Jožef mlad, vzela Marijo za svojo ženo, ne star dedec.

NOTRE DAME football igralci (na desni) in njih slavnih vodja, Frank Leahy (na sredi), pri sv. maši v Maryknoll semenišču blizu New Yorka, preden so tisto popoldne v New Yorku igrali zoper North Carolina univerzi. Navado imajo, da se vselej skupno udeležijo sv. maše na dan, ko igrajo.

PROTESTANTSKI ŠKOF (metodist) v Koreji (v Aziji) je s svojo ženo v katoliško Cerkev vstopil.

DRUŽINSKE DUHOVNE VAJE so v praterih krajih. Tu vidite skupino zakonitih vajah v Arlingtonu, Va. Kot so pred mesecem izjavili: Noben narod večji od svojih družin.

JOŽEF prideta v tempel za poroko, kot je opisano v Bibliji. Na sliki je skulptura, ki jo je izdelal Walter Kreuter, Milwaukee, Wis. Po poroki je bil sv. Jožef mlad mož, ko je dobil za svojo ženo, ne star dedec.

MARIJINO KAPELICO so sezidali v sredini mesta Los Angeles, Calif. Sluzila bo pred vsem drugim, ki delajo po uradih v "downtown" kraju mesta.

METODISTIŠKI ŠKOF (metodisti) (v Aziji) je s svojimi kolegi iz katoliške Cerkev vstopil.

MATI CABRINI (zgoraj) stoji ob glavni ulici v mestu New Orleans v južni državi Louisiana. To je prvi kip verskega značaja, ki je bil tam postavljen na javnem kraju.

APOSTOL DRUŽINSKEGA ROŽNEGA VENCA, Rev. Patrick Peyton, C.S.C. (na levi), se je dal fotografirati s slovečim katoliškim pevcem, Bing Crosby, ki se tudi zelo zanima za gibanje za družinski rožni venec in za skupno družinsko molitev sploh.

DUHOVNE VAJE so vpeljali na nekaterih mestih. Tu vidite skupino zakonskih parov pri molitvi v Arlingtonu, Va. Kot so ameriški škofje pred kratkim izjavili: Noben narod ne more biti brez svojih družin.

BAZILIKA Božjega Groba v Jeruzalemu je trpela nekaj škode od ognja, pa k sreči je bil ogenj samo na zunanji strehi. Na sliki vidite, kako se kadi.

PAPEŽA blagoslovil. — Judovski poročevalec za časopis "New York Times" poroča sledečo zgodbo:

"Bil sem v avdijenci pri papežu Piju XII. Po avdijenci sem ga prosil za 23 rožnih vencev za katoliška dekleta, ki so vposlene kot telefonske operatorice v New Yorku.

"Ko je papež blagoslovil rožne vence, je potem še mene zraven blagoslovil rekoč: Bog te blagoslovi, sin moj! V zadregi nisem vedel, kaj bi rekel. Pokleknil sem, ga prijel za roko in rekel: Tudi Tebe naj blagoslovi Izraelov Bog! Papež se nasmehne in pravi: Amen!

"Šele ko sem šel iz sprejemne dvorane, sem se zavedel, da sem jaz prvi Jud, ki je blagoslovil papeža, — in ponosen sem na to."

Marijini obiskovalci. — V šestih mesecih je obiskalo 2 milijona romarjev slovito božjo pot v Lurdu od 1. junija do 30. novembra lanskega leta. Tako poroča tamošnji škof Rt. Rev. Pierre Marie Theas. Med temi je bilo nič manj kot 21 tisoč Amerikancev.

Nepretrgan rožni venec. — Na dan obletnice prikazovanja Fatimske Matere božje, 13. oktobra, so se zavezela cerkvena in svetna društva v glavnem mestu Avstralije — Melbourne —, da proslavijo obletnico z molitvijo sv. rožnega venca. Izvoljenih je bilo 24 društev in molil se je rožni venec neprestano — noč in

P. Martin, o.f.m.

dan skozi 24 ur — v ondodni cerkvi sv. Frančiška.

Pomenljivo je to, da so bila to moška društva!

Misijonarjevó junaštvo. — Katoliški misijonarji najdejo pot v vse pokrajine sveta, tudi v daljnje severne pokrajine, kjer je sam led in sneg.

Tako je pred kratkim katoliški svet izvedel za neverjetno junaštvo nekega francosko-kanadskega duhovnika, Fathra Henri Paul Dionne, o.m.i., ki je lani v januarju sam dva tedna potoval skozi snežne samote Arktide, da pride od ene misijonske postojanke do druge. Razume se, da so tam gori razdalje med postojankami ogromne.

Father Dionne, star samo 35 let, se je nekega lepega dne podal na dolgo pot proti postojanki, kjer bi vodil duhovne vaje za neke redovnice in ob koncu teh duhovnih vaj je imela eskimska mladenka prejeti redovno obleko — prva svojega rodu.

Misijonar se je peljal na saneh, ki so jih vlekli es-

kimski psi, saj tako se navadno vozi tam gori. Pot je bila 200 milj dolga in bi morala vzeti približno en teden.

Za prvi del pota je šlo vse dobro, ker je Father Dionne poznal pot, a za ostalo pot bi potreboval vodnika, ki bi mu kazal pot. Toda vodnika ni mogel dobiti in zato je sam pri sebi debatiral, če naj gre naprej kar sam. Še sto petdeset milj je ostalo in za takega, ki poti ni poznal, je čakala skoraj gotova smrt.

Father Dionne se je kar kratkomalo priporočil Mariji v varstvo in jo poprosil, naj bo ona njegova vodnica po nevarni in neznanu poti.

Nekaj dni je bilo vreme ugodno, dasi je bilo strašno mrzlo, kar je seveda razumljivo v onih krajih. In tema je bila skoraj ves čas, saj tam gor sploh ne vidijo sonca pozimi, četudi je nebo jasno.

Ko je bil misijonar še 50 milj od cilja, ga je ujel hud snežen vihar, ki je skrtil vse znake, po katerih bi on mogel spoznati pravo pot. Zdaj ni vedel, kje je, ali če še zmerom gre v pravo smer. Vendar ni obupal.

Njegovo zaupanje v Mater božjo je bilo bogato poplačano. Kljub hudemu vremenu se je vedno bližal željenemu cilju. In ko so eskimski psi začutili, da je blizu nasebina, so kar zdirjali proti njej.

Na misijonski postojanki so bili že vsi obupali, da bi Father Dionne kdaj prišel. In, ko je prišel, ga niso poznali, ker je imel tak-

sko brado in je bil skoraj ves od snega in leda pokrit.

Sestre pa so imele svoje duhovne vaje in ono eskimsko dekle je prejelo redovno obleko.

Zveličavna veriga. – Na velikem shodu društev najsv. Imena je škof Kearney v mestu Rochester, N.Y., izrekel pomenljive, zgodovinske besede v svojem govoru: Molitev sv. rožnega venca je veriga, ki drži zemsko oblo skupaj, da se ne razleti na kosce radi svojih pregreh.

“Otrok jih bo vodil...” – V neki bolnici v mestu Frankfurt v Nemčiji je ležal mož na smrtni postelji. Bil je begunec, ki je bil prišel iz za železnega zastora. Zdravnik mu ni mogel več pomagati, tudi bolničarke niso več vedele, kaj bi storile zanj.

Smrt se je bližala. Še nekaj ur bo mož živel, ne več.

Naenkrat pa pristopi šestletna deklica k bolnikovi postelji. “Hočem Vam pomagati,” je rekla. Bolnik ni slišal.

“Oče nas, kateri si v nebesih...” je deklica začela moliti. Umirajoči je odprl svoje oči, pogledal na otroka in na lahko se nasmehnil. “Oče nas...” so se začele gibati njegove ustnice.

Z deklico je nadaljeval z očenašem. Kmalu so se drugi pridružili tej molitvi. Še rožni venec so začeli.

Otrok je odraslim pokazal pot.

Mati svetnice. – Pričuje se, da bo v tem svetem letu k svetnicam prišteta blazena Marija Goretti, ki je bila kot dvanajstletna deklica pred leti umorjena, ker se ni hotela vdati v nečisti greh.

Njena mati, stara 82 let, bo baje prva, ki bo navzoca pri kanonizaciji svojega otroka – to se pravi, če bo zivel.

Po križu resen. – Neki japonski protestantski zavetnik je med vojno šel na otok Okinawa, kjer je bil skoraj ubit, pa mu je življenje rešil križ, ki ga je vedno na prsni nosil. Izstrelek je namreč zadel križ, njega pa še ranil ni.

Radi tega dogodka je ta mož vstopil v katoliško Cerkev. Zdaj pa je ustanovil mestece za sirotne fante po podobi svetovno znanega “Boys Town” tu v Ameriki. On imenuje svojo ustanovo “Angelski dvor.”

Kraj prikazovanj. – Koncem novembra je bila na Filipinskih otokih posvečena velika nova cerkev na čast Mariji srednici vseh milosti. Cerkev stoji na kraju, kjer se je baje prikazala Mati božja kot Srednica vseh milosti v mesecu septembru leta 1948. Videla jo je neka mlada karmeličanka, Teresita Castillo.

Nova cerkev ima sedem oltarjev, toda dva izmed njih sta zunaj ob straneh cerkve in bosta vedno ljudem na razpolago za privatne molitve in pobožnos-

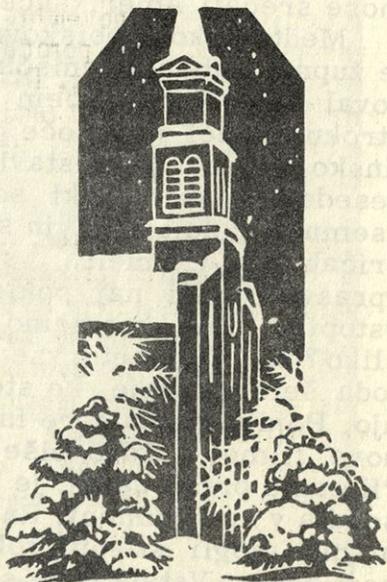
ti. V cerkvi sami je prostora za več tisoč ljudi, ker je v njej tudi balkon.

Napad na Marijo. – Lanske pomladi je neka studentinja na Vassar kolegiju v mestu Poughkeepsie, N.Y., napadla katoliško vero v Mater božjo v študentskem listu. Ta kolegij je samo za dekleta.

Katoličani so bili seveda zelo ogorčeni radi tega in so zahtevali, da kolegijske oblasti javno prekličejo misli, ki so bile izražene v dotičnem članku.

Bivši poslanec na zbornico Združenih držav, Hamilton Fish, je izjavil, da je to doslej najpodlejši napad v verskih stvareh, ki je v teh časih prišel v ameriško javnost.

Pasijonska igra. – Letos bodo maja meseca začeli zopet predstavljati pasijonsko igro v svetovno znanem mestecu Oberammergau v Nemčiji.

Bog ji je poslal bolezen in s tem preprečil uresničitev njene želje. Tako se je ta želja delno izpolnila, ko so prišli k njej vojaki-črnici.

Vojaški kaplan bi rad vprašal, če sme videti dlani Terezijinih rok, toda ne morete prositi kaj takega stigmatiziranko. Nato je rekla, da gre v drugo sobo po svete podobice kot dar vsakemu izmed njih. Z veseljem se je podpisala na podobicah. Vrnila se je in razdelila podobice vsem vojakom brez razlike, tako belim kakor črnim. Imela je kratko naročilo za vojake. Prosila jih je, naj se ji pridružijo v češčenju trpljenja Gospodovega. Obenem pa je rekla, da bo molila za vsakega izmed njih.

Pred hišo župnika Naberja so stali vojaki 79. divizije s Terezijo, da jo fotografirajo. Na tisoč takih slikbo poslanih v Ameriko s povestjo bavarske kmečke žene. Neki vojak je vprašal: "Kako g. župnik zlogujete besedo stigmata?" Drugi so pripovedovali o dvomljivcih v svojih edinicah, ki so rekli, da to ne more biti res (namreč rane) in da ne marajo težav s potovanjem v Konnersreuth, da bi si vse sami ogledali. Toda nobenega dvoma ni pri tistih, ki so srečali Terezijo to nedeljsko popoldne. Neki častnik iz čete je vprašal, kako mora neka oseba dokazati, da ni ničesar zaužila od leta 1927. Nihče ne bi mogel tega dokazati, ali isti častnik noče imeti težav s potovanjem, da bi videl rane na Terezijinih rokah. Drugi želijo iti in si vse sami ogledati. Vsi bodo dobrodošli v Konnersreuthu.

Vojak, ki je pripeljal Fathra Schenka in vojake, je moral stražiti avto in ni videl stigmatiziranke. Zato ga je kaplan vzel pozneje s seboj v hišo, kjer ga je pozdravila Terezija in mu pokazala roke. Razgovarjala se je z njim in mu tudi dala sveto podobico. Ko odhajate vam Terezija poda roko. Roke se dotaknete z vsem spoštovanjem;

lahko opazite rano, ki jo nosi. "Ko gledam na tisti čas sedaj," pravi ameriški jezuit, "nimam vtisa, da sem govoril s svetnico, ker to ni v moji moči določati, kdo je svetnik in kdo ni. Vem samo to, da sem govoril z nekom, ki ga je Bog še posebej odlikoval, z nekom, ki je prav sveto-pisemsko preprost, in da sem srečal v sredi tolikega trpljenja, uničenja, bolečine in nezadovoljstva oseba, ki je zares srečna, mogoče najbolj srečna oseba na svetu."

Francoski časopis "La Croix" poroča, da je 800 Amerikancev prisostvovalo zamaknenju Terezije Neumann na veliki petek 1946 in da je župnik Naber dobil pismo nekega

Gotovo ste bili mnogi radovedni, kakšen zgleda "Janez Puščavnik", o katerem ste že parkrat brali v tem listu. No, tu ga imate. Sliko je nam iz Clevelanda poslal Anton Grdina. Dobil jo je od sorodnikov Janeza Puščavnika.

Juda, amerikanskega oficirja, v katerem piše, da se je odločil, odkar je videl Terezijo v zamaknenju, proučevati katoliško vero in postati konvertit. Poročilo navaja besede dr. Mayerja, "ki se je osebno razgovarjal s Terezijo Neumann in z župnikom Naberjem več ur na veliki pondeljek tega leta 1946" in pravi, da je Terezija pri odhodu dala dr. Mayerju in še dvema francoskima oficirjema, ki sta ga spremljala, slike z njenim podpisom in pa izvod "Združena molitev."

Neki duhovnik iz nadškofije Los Angeles, California, zaključuje svoje poročilo takole: "Pri nekem obisku ameriških vojakov v Konnersreuthu, ki so hodili s svojimi kamerami okrog, da bi dobili njeno sliko, je rekla Terezija smehljaje: "Vi fantje s svojimi kamerami ste prav tako nadležni, kakor SS čete s svojimi puškami, ki so vtikale svoj nos v vsako stvar tukaj okrog."

Število "fantov," ki so po vojni obiskali Konnersreuth, cenijo okrog 12.000. Dr. Max Jordan iz Terezijine vasi poroča, da mu je župnik Joseph

Naber pripovedoval, da je Terezija zelo vesela obiskov iz Združenih držav. Hiša Neumannovih, ki je proti koncu vojne precej trpela zaradi krajevnih bitk, je že popolnoma popravljena. Letos (1947) je prišlo okoli 3.000 ljudi v Konnersreuth na veliki petek, da bi vsaj bežno videli ženo, ki trpi v neke vrste zamaknenju. Med temi obiskovalci je bilo veliko Amerikancev, civilistov kakor tudi vojakov.

Do aprila meseca leta 1947. je Terezija Neumann izdala več kot 10.000 svetih podobnic vsem tem mnogim ameriškim obiskovalcem, "ker je vsak hotel imeti nek spomin od nje." Neko drugo poročilo pravi, da je bilo število ameriških obiskovalcev v zadnjih 20 mesecih večje in pripisuje to pomanjkljivim poročilom konnersreuthskih dogodkov v ameriškem časopisju.

Če Terezija Neumann tako toпло pozdravlja ameriške vojake in kaže posebno zanimanje za Združene države, je deloma mogoče ozir na mnoge obiske ameriških škofov, duhovnikov kakor tudi lajikov, ki so jo obiskali pred vojno; deloma prisotnost članov tiste rase, kateri je upala, da bo služila v Afriki; mogoče tudi dejstvo, da je pri nekem zamaknenju slišala tudi o ameriški mistiki (poseben način duhovnega življenja). Duhovni vodja tega načina duhovnega življenja pri nas je bil znani Father Theophilus Riesinger, o. f. m. cap., član kapucinske provincije svetega Jožefa s sedežem v Detroitu.

Treba je omeniti, da izgovarjajo ljudje krstno ime gospodične Neumann na različne načine. "Therese" je oblika, ki jo uporablja Friedrich von Lama in dr. Fritz Gerlich, ki sta dva izmed najbolj znanih pisateljev konnersreuthskih dogodkov. "Therese" in "Theres" uporablja stigmatiziranka sama (oseba, ki nosi rane našega Gospoda) pri podpisovanju svojega imena. Doma in v vasi,

Moja za Marijo

Zdrži se zasmehovanja in zbadanja. Kaj pomaga, če se drugi smejejo, ti pa Boga žališ v svojem bratu, o katerem se norčuješ.

Zdržuj se glasnega smejanja in sveta spodobnost naj se ti bere na obrazu.

Slabe boš bolj šal bolj s svojim modrim obnašanjem kakor z besedami.

Kadar govoriš, obračaj svoje besede tako, da pridobiš druge za pobožnost.

kjer živi, kakor tudi v tistem delu Nemčije, Terezijo imenujejo "Resl," ki je pomanjševalna oblika njenega krstnega imena v bavarskem narečju. Slovenci imamo podobno več imen za Terezijo in sicer: Rezika, Rezka, Reza.

(Dalje prihodnjič)

Vera

Med zadnjo svetovno vojno je bilo okrog 3,000 poljskih duhovnikov interniranih v raznih nemških taboriščih, največ v Dachau. Tu so zložili in molili v trpljenju tole vero:

Verujem, čeprav sem ponižan in zati-

ran. Verujem v Te, živi, troedini Bog; verujem v Te, Aba, moj Oče.

Verujem, čeprav sem tu le številka in izobčen iz življenja.

Verujem v Te, moj Bog. Utrdi mojo vero.

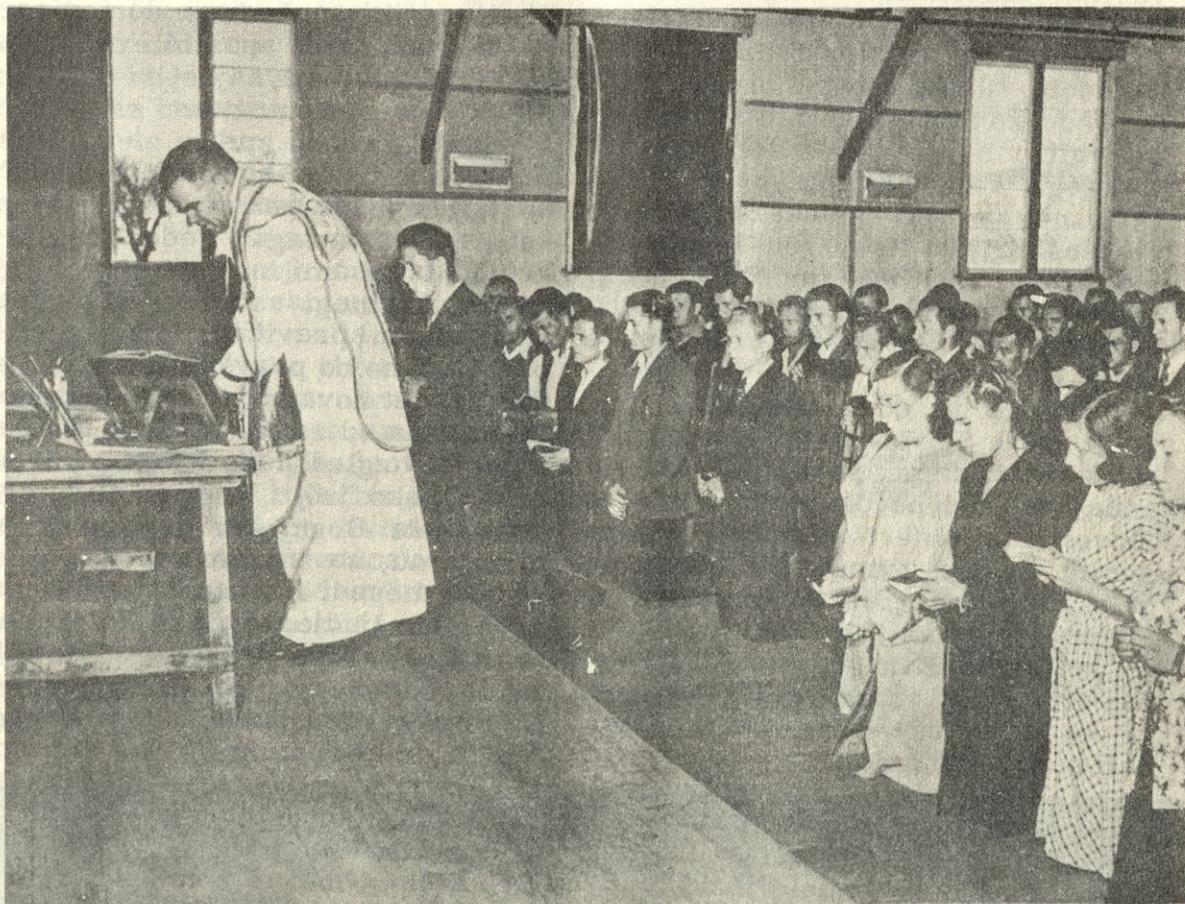
Lačen in zaničevan sem, izgubil sem domovino, beden sem, ločen od doma in dragih, negotova bodočnost me čaka, negotov je jutranji dan. Moj Bog, verujem v Te.

Moj Bog in Oče, ki vladaš vesoljni svet z močno roko, reši me jetništva.

In če je Tvoja volja, umrem, a reši mojo domovino, osvobodi vse narode suženjstva. Daj vsem mir, ki ga svet ne more izbojevati.

Verujem v Te, živi Bog. Verujem! Upam! Ljubim! Amen.

Sveta maša se daruje za begunce na nekem taborišču v Italiji.

Misli ob Baragovi nedelji

ZADNJO NEDELJO v januarju, priporoča Baragova Zveza (to je zveza duhovnikov in lajikov, Baragovih častilcev), naj bi naš naseljenc in vsak, komur je svet Baragov spomin, povzdignil svojega duha k zvišenemu vzoru krščanskega apostolstva, k Baragu, ji je pred stoletjem po istem kontinentu, ki ga hodimo mi, hodil pot največjega misijonarja.

Že spomin na enega naših največjih slovenskih naseljencev v Ameriki naj nas k temu bodri. Saj nam je vse, kar je v zvezi z našim narodom, danes toliko bolj drago in pri srcu, ko tam preko morja skušajo iztrebiti slovensko življenje do zadnjega diha. Komur je le šekaj ljubezni v srcu do slovenskih svetinj, slovenskih ljudi in slovenskega dela, mora ob spominskem Baragovem dnevu postati in reči: glej, kaj zmore naš trud, kaj zmore naša slovenska volja.

Baraga je eden mnogih in največji naših Slovencev, ki je s svojim neumornim delom povdarjal, kar mi sedaj tako radi povdarjamo: dali smo Slovenci tej ameriški zemlji mnogo svojih žuljev, mnogo svojih misli, želja in življenskih utripov, dasi smo potomci najmanjšega rodu na svetu. Ob misli na Barago bomo dejali: ni nas treba biti sram večjih narodov, ki so na videz veliko dali Ameriki, dali smo ji trdih delavcev po tovarnah, dali korenjakov za rudnike, dali težake za vse mogoče plavže, dali piscev in kulturnih delavcev, med pjonirji-pjonirsko delo je najtežje pa enega, ki je svoje telo in dušo

zaril v ozare ameriških ledin in desetletja oral, oral, oral, dokler ni smrt vzela misijonarski plug iz njegovih rok.

Baragova nedelja naj torej v nas zbudi ponos, da smo rojaki tega velikega apostola. Ponos in zavest, da, ko prosimo in moledujemo Zedinjene Države pomoči za svojo tep-tano prvo mater, ne prosimo kot berači ampak kot upniki, ki jim je Amerika nekaj dolžna za vse težko delo, ki so ga Slovenci doprinesli k civilizaciji te naše nove domovine.

Baraga je bil apostol evangelija, ki je našim dnem najboljši "čarter" po katerem mora uravnati svet svoje življenje, če hoče zmage za novi mir med narodi, če hoče boljše bodočnosti, če hoče zadati zadnji udarec sebičnosti novega reda, ki ga z krvjo, bombami in ognjem usiljujejo moderni trinogi vsemu svetu. Brez ljubezni in pravičnosti, pravijo in pravimo, ne bo pravega miru, bo čez dvajset let nova vojska, bolj krvava in strašna od zadnje. Baraga je sicer svetniški zgled, kako živeti po evangeliju, kako ljubiti Boga in bližnjega, kako dati Bogu, kar mu gre in dati bližnjemu, kar njemu gre.

Ob besedi "svetnik" se vedno zgrozimo ljudje, kot da bi hoteli reči in kakor vedno pravimo: "Svetnika lahko občuduješ, pa ga ne moreš posnemati." Pa je bil le tudi Baraga človek, iz kosti in mesa, kot smo mi, in nam je prav po človeško pokazal, da lahko tudi človeško živimo in smo Bogu všeč ter ljudem ljubi. Ni treba, da bi moral svet gledati nato, da mu zrasedo angelske perutnice,

ker tega nikoli dosegel ne bo. Ljudje smo in moramo ljudje ostati. Toda bodimo bolj spodobni ljudje, bolj poštene ljudje, bolj pravični ljudje. Ne švigašvagajmo vedno med peklom in nebom, med hudobcem in angelom. Ne pristojajo nam ne krila angelov, pa tudi ne rogovi in rep zlomška.

Kakor hitro bomo začeli priznavati Bogu mesto v vsakem našem početju, bomo že tudi lažje gledali v svojem sosedu, svojem sorojaku, svojem tovarišu božji obraz in človeški odblesk pravičnosti božje. Dali bomo Bogu čast, dali bomo čast in priznanje dobremu imenu bližnjega, privoščili bomo bližnjemu njegovo mesto v stvarstvu, spoštevali v njem namen, ki ga vsak človek ima na zemlji, da postane božji posinovljenec. Privoščili mu bomo nebesa in srečno večnost, privoščili pa tudi zemljo in srečno časnost. Bolj domače: dali mu bomo kruha vere, od katerega zavisi duša, pa tudi črnega in belega kruha, od katerega zavisi telo.

Brez Boga ne bo nove pravičnosti, brez Kristusa ne nove ljubezni, brez vere v dušo bo vera v telo in srečnejše življenje tega telesa na zemlji le prazno sanjarenje. Baraga nam je pokazal, da se da po krščansko in po evangeljsko živeti, pa doseči visoko starost, biti zdrav in zadovoljen s križi in težavami življenja in še utirati drugim pot do lepših dni s svojim zgledom, s svojim naukom in s svojim živim posnemanjem Kristusovih čednosti.

Baraga nam je s svojim prenašanjem težkega poklica zgled in pobuda ljudem današnjih dni. Na vseh straneh nam gromadijo polena pod noge, polena odpovedi, zata-

jevanja in ponižanja. Baraga nam pravi s svojo močno voljo, da je velika neumnost taka polena pred se brcevati, godernjati in preklinjati, ker sebi pot le še bolj otežkočimo. Baraga je bil pameten in je ta polena prekoračil, pa čim več mu jih je Bog, mu jih je so-človek nametal na pot, s tem večjo vztrajnostjo jih je prehodil.

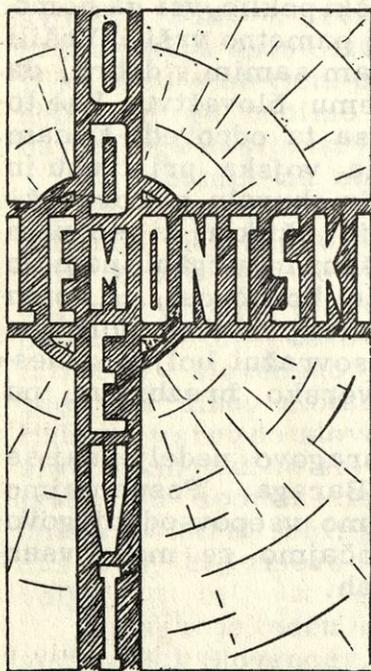
Ob Baragovem zgledu se bomo povzdignili do zadovoljnejšega izvrševanja svojega poklica. Naj bo ta poklic učiteljski, delavski, materni poklic, ali poklic vojaka, duhovniški poklic ali težaški poklic, vsi ga bomo za naprej bolj pametno vršili. Vršili tako, da bo nam samim v dobro, da bo dobro vsemu človeštvu. Vse to žrtvovanje, vsa ta odpoved, ki nam jo je prinesla vojska pri kruhu in hrani, obleki in obuvalu, pri prevažanju in drugih užitkih, ki so nam sedaj prikrajšani in utrgani, nam bo prineslo lepšo bodočnost, če bomo pravi ljudje, manj sebični, bolj ljubeznivi, manj sovražni, bolj prizanesljivi, manj versko brezbrizni, pa bolj duhovni.

Na to Baragovo nedeljo naj se spominjamo Baraga. Posnemajmo ga. Pospešujmo vsepovsod njegovo ime. Priporočajmo se mu v vseh svojih potrebah.

Kakor postane eno, če denemo vosek k vosku in oboje z ognjem raztopimo, tako postanemo, če prejmemo Kristusovo telo in Kristusovo kri, eno: on v nas in mi v njem. — Sv. Ciril aleksandrijski.

NAM JE ŽAL, da nismo imeli dovolj izvodov molitvenika "Marija Pomagaj" na razpolago. Smo dobili veliko prošenj za ta molitvenik, ko so ljudje brali v zadnji številki, da jih ni več mnogo v zalogi. Toda zaloga je pošla, že preden so vsi naročniki dobili zadnjo številko.

Kot stvar zdaj stoji, boste morali čakati, da izide nov molitvenik, o katerem je bilo oznanilo v decemberski številki. Kdaj ravno bo izšel, za zdaj še ne moremo reči.

Tudi slovenskih božičnih

kart je nam zmanjkalo, da siravno smo jih imeli več kot po navadi.

Jasno je, da bo treba še večjo zalogo imeti za prihodnji božič, da si jih bo lahko dobil vsak, ki jih zeli.

Zelo hvalevredno pa je, da se naši ljudje tako zanimajo za prave božične karte, namreč za take, ki predstavljajo Kristusovo rojstvo ali pa kaj takega, ki ima zvezo z njim. Žalostno je, da se po ameriških trgovinah prodajajo take neumnosti, ki predstavljajo kakšnega psička ali mačko ali konja, pa si dobi kaj pravega božičnega duha iz tega! Še bolj žalostno pa je, da "dobri" katoličani kupujejo take božične karte, tako da te je kar sram, če tebi kakšno tako pošljejo.

Zadnja leta opazujemo, da naši ljudje kupujejo čim več religioznih predmetov kot rožne vence, molitvenike, križe, svete podobe in kipe itd., v ta namen da jih komu dajo kot božično darilo. V tem se vidi, da mnogi prav upoštevajo in čislajo verske stvari. Zakaj bi človek dober denar potratil za ničvredne in brezpomembne posvetne stvari, ko pa lahko dobi za sorodnika ali prijatelja nekaj, kar ima resnično vrednost in je duši v korist?

Za prihodnji božič upamo pripraviti seznam verskih predmetov, ki jih imamo na razpolago za one, ki bi

hoteli kakšno tako stvar komu podariti za božič. Pa saj so druge prilike v letu, ko lahko podarite te stvari svojim, kot n. pr. ob kaki poroki itd.

Ko ravno o tem govorimo, lahko omenimo, da je v mnogih tako zvanih katoliških hišah zelo revno v verskem oziru. V hišo prideš, pa nikjer ne vidiš ne križa ne nobene svete podobe, tudi svetega pisma ali drugih verskih knjig ni pri hiši. Pozabljena je vera, pozabljen je Bog.

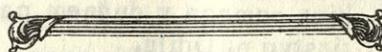
Neki duhovnik, dober prijatelj naš, pripoveduje, da je našel ravno take razmere v hiši svojega brata. Prosil je brata in njegovo ženo večkrat, naj vsaj malo pokažeta, da je njih hiša katoliška hiša, ne pa hiša kakih poganov. Bratova žena se je končno tako razjezila, da je duhovnika kar iz hiše spodila!

Ni čuda, da je svet tako pokvarjen, če se ljudje za vero in Boga ne brigajo. In ni čuda, da so otroci tako rekoč brezverski, če pa v starših ni nobene žive vere.

Zelo hvaležni bomo vsem, ki nam pošljejo imena in naslove novodošlih slovenskih beguncev, ker bi jim radi posiljali list Ave Maria in to ZASTONJ. Pozneje bodo že lahko začeli plačevati naročnino, ko bodo imeli denar. Do tistega časa pa dobijo naš list zastonj in tudi ne bo treba pozneje poravnati nobenega dolga pri nas in ne bo treba plačati za nazaj.

Mnogi begunci so in bodo tu v Ameriki precej revni v verskem oziru, ker živijo ali bodo živeli v takih okoliščinah, kjer ni slovenske besede, ne v pridigah ne pri spovedi, angleško pa ne znajo. List Ave Maria jim lahko vsaj nekaj da, kar jim je potrebno za versko življenje.

Mrs. Mary Kocman, Pueblo, Colo., je nam poslala oltarne prte iz najfinejšega platna z umetno vezanimi

Poglejte, kakšne dobre stvari ima nam brat Paskal za namizo pripravljene! Prašica je zaklal in bo torej dost klobas, pa še precej porkčapsov zraven. Tudi šunke ne bodo napak prišle.

čipkami. Za tri oltarje jih je. Vse to krasno delo je sama izvršila. Tle prti bodo naše oltarje krasili ob večjih slovesnostih.

Naša najlepša hvala dobri Mrs. Kocman. Naj ji bo preobilna plačnica Marija Pomagaj, katere oltar bodo prti krasili.

Lemontska redovna družina se je zopet nekoliko povečala. Dne 22. novembra so namreč v Lemont iz Evrope prišli trije slovenski frančiškani: p. Vendelin Špendov, fr. Inocenc Ferjan in fr. Danilo Sedlar.

Father Vendelin je menda čitateljem tega lista že nekoliko znan. Če se spominjate, je bila v majniški številki leta 1948. pridiga, ki jo je Father Hugo Bren v Rimu pridigal ob novi masi Fathra Vendelina in Fathra Rafaela Šesek. Zraven je bila tudi slika od obeh, pa če še imate ono številko, lahko pogledate in vidite, kakšen lep gospodek je Father Vendelin.

Fr. Inocenc in Danilo pa sta še bogoslovca. Prvi je v četrtem letu bogoslovja, drugi pa v tretjem. Torej imamo zdaj pet študentov, ko se to piše. Ko pa dobite to številko, jih bo mogoče še več.

Dne 19. novembra, 1949, sta bila tukaj v naši kapelici poročena Alexander Stragisher, brat našega Fathra Rafaela, in Mary M. Balturshot, oba iz Clevelanda.

landa iz fare sv. Vida. Poročil ju je Father Rafael. Za priče sta bila Mr. in Mrs. Ivan Fraus, naša bližnja soseda.

Preč. Father Benedict Hoge je v cerkvi sv. Stefana, Chicago, pridigal med tridnevnic, ki se je vršila za dekleta Marijine družbe na čast Brezmadežni, dni 6.-8. decembra.

Dne 9. decembra je v cerkvi Žalostne Matere božje, Chicago, pridigal Father Ciril za noveno Žalostne Matere, ki se v oni cerkvi vrši vsaki petek in se na radiju sliši. Mi smo torej tu doma na radiju poslušali njegov govor. Tisto noč so bile pobožnosti Slovencem in Hrvatom v spomin.

Žal, da nismo mogli to že za december omeniti, vendar, kdor si želi poslušati lepe slovenske božične pesmi, naj si oskrbi nove gramofonske plošče, ki jih je izdelal profesor dr. Pugelj, begunec, ki je bil operni pevec. Lahko dobite: "Sveta noč" in "Poslušajte vsi ljudje."

Dr. Pugelj ima v zalogi tudi nekaj narodnih: 1) "Potrkan ples" in "Goreči ogenj"; 2) "Ena tička pri letela" in "Na planincih".

Ti rekordi se dobe v trgovinah, kjer se po navadi prodajajo slovenske gramofonske plošče. Najbolje pa je, da jih naročite kar direktno pri avtorju:

Dr. Milan Pugelj,
320 Mamaroneck Ave.
White Plains, N. Y

Na strani 11 te številke najdete molitev svetega očeta za sveto leto. Spravite jo in jo večkrat molite. To je želja sv. očeta.

Na 21. strani te številke pa je slika Janeza Puščavnika, o katerem ste že brali v tem listu.

Naš pater Leo, ki je bil dolgo časa župnik pri sv. Juriju, So. Chicago, potem še gvardijan tu v Lemontu, se je meseca oktobra preselil na Willard, Wisconsin, kjer pomaga v dušnem pastirstvu p. Odilu.

Toda on nikakor ni zadovoljen s tem, kot je rekel Zveličar: "Odslej boš ljudi lovil." On hoče loviti tudi sme! V zadnji lovski sezoni

Tu imate enega človeka, ki je dobesedno v lovskih nebesih. Glejte, kakšno lepo srno si je dobil. Naš Father Leo je, ki zdaj ljudi in srne lovi gor na Willardu, Wis.

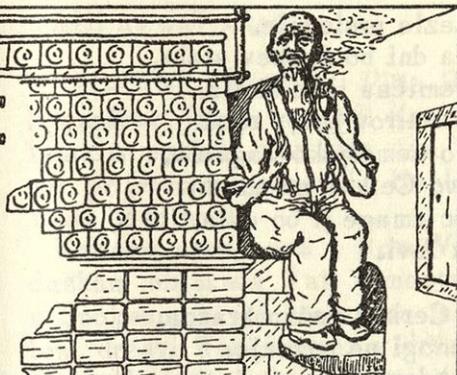
ni je bil med prvimi in najbolj srečnimi lovci. V nedeljo se je priporočil dobrim fantom in možem – in lovci so najbolj usmiljeni ljudje, četudi samo morijo in streljajo – priporočil se jim je, naj bodo tako dobri, da mu vsaj eno srno privedejo k smreki, da jo bo lahko ustrelil. In res, pogledite na sliki spodaj Fathra Leona, kako se ponosno in zadovoljno smeje ob svojem plenu. Pravijo, da ni na svetu lepšega užitka, kot je lovška sreča. Trden dokaz za to je p. Leonov smeh, ki razodeva eno samo veliko srečo!

Če mislite, da je delo v romarskem domu prenehalo s prihodom zime, se zelo motite. Delo gre naprej! Father Benedikt še vedno opeko polaga in Father Čarli mu pa na vse viže pomaga. Vse stene med sobami bodo iz opeke, da veste, koliko dela še ostane, preden bo dom zgotovljen.

– Samostanski firbec

KRAMLJANJE NA ZAPEČKU

CALUMET, MICH. — Piše Ana Sterk: Častiti očetje! Dam Vam znati, da tu smo več dobili snega, ali je presneto hitro prošel. Saj je znal, da ga ne maramo.

Tu se zberemo in molimo vsaki dan tega meseca (oktobra) rožni venec in litanije Matere božje v cerkvi sv. Ane. Ta prelepa cerkev je na sredini, da se baš zberejo ljudje ob eni popoldne in zmolimo za mir in pravo pamet. Kako je to hudo na svetu, da je vse polno špitalov in bolnikov do smrti pohabljenih, pa se še pripravljajo na vojsko. Naš en sin je tudi večina v špitalih. Komaj 20 let je bil, ko je prišel v vojsko in je prišel nazaj bolan. Molite, prosim, da mu Bog da in Marija prečista zdravje. Je bolan na vratnih žilah.

LORAIN, O. — Piše Mary Pogachar: Častiti oo. frančiškani! Jaz sem dobila Koledar. Pošiljam en dolar. No, saj je to preveč čip, saj je vendar več vreden. No, saj delate, le Bog plati.

Prosim, vključite še mojega pokojnega moža Andreja med Vaše molitve meseca novembra. Se priporočam tudi jaz Vašim molitvam.

NEW YORK, N.Y. — Piše Ivana Ulčar: Častiti gospod! Če imate prostor za to krasno deklamacijo, zdi se mi zelo primerna za sedanje čase, ko vse vpije in žuga k uničenju božjega kraljestva na zemlji. Če je veljala ta krasna deklamacija 40 let nazaj, je gotovo danes še večjega pomena, ko rdeča kača pika in

zadaja smrtonosne rane vsemu človeštvu.

To krasno deklamacijo so deklamirali mladeniči Marijine družbe v škofovih zavodih v Šent Vidu pri Ljubljani na praznik Brezmadežne. Kdo jo je zložil, ne vem. Je že predolga doba za zapomniti.

Pridi k nam Tvoje kraljestvo po Mariji!

Glej, žezlo novo, prestol nov,
doklej obstanek bo njegov?
Zdaj zlata zarja ga obseva,
povsod ga spremlja blagodar.
Zdaj sonce sreče ga ogreva,
doklej mu sije Njega žar?
Nad žezlom pa pode se dnevi,
stoletja prestol že stoji, a več en ni.
Že dolgo, dolgo čas ga gloje,
mu jamo kople dan na dan.
Mogotec tu bo zakopan,
ki njega žezlo je blestelo,
pa tudi to prelomi čas.
Kraljestvo večno to ni bilo,
še manj vladarji, ki trohne.
Čuj! Njih grobovi govore:
"Kraljestvo zemsko je minljivo!"

Kraljestvo božje pa ne mine,
viharjev moč ga ne zdrobi.
Stoletja dolgo že stoji
in njega slava ne preide.
Trdno stoji, kar On drži,
in Njega čast nikdar ne zgine.
Iznad mogočne trdne skale
bo Cerkev kraljev grobe zrla,
a ona nikdar ne bo umrla.
In tudi vseh sovragov sile
ne bodo groba ji kopale,

nikdar žezla prelomile.
Do konca dni bo Cerkev stala,
saj nepremična ji je skala.
In kadar s tirov božja roka
bo kroglo zemeljsko zagnala,
kraljestvo Cerkve ne zdrobi.
Le venec zmage ji bo dala,
da v vek živi.

In tebe, Cerkev večno krasna,
rodovi mnogi ne poznajo.
Kdaj se odpro jim pota jasna,
ki v tvoje naročje jih peljajo?
Zatoraj, kraljestvo sveto, pridi –
po Mariji!
Marija naj zastavo tvojo
ponese tja med divji rod,
da sveto Cerkev vse povsod
pozdravljajo kot mater svojo.
In nam, ki smo otroci Cerkve,
kraljestvo sveto vzidi po
Devici sveti, brez madeža spočeti.
Kakor rosa na polje lega,
da velo bilje okrepča,
tako nam milost v srca sega,
da nas krepí, nam da moči.
Da, za kraljestvo se borimo,
dotlej ne zadnji dih storimo.
O, takrat sprejmite nas v višave,
kjer prebiva Cerkev večne slave.
O, takrat pridi kraljestvo svito,
ko dni število bo odšteto.

PET-DOLARSKI KLUB

za one, ki darujejo pet dolarjev,
ali več za

Baragov Romarski Dom

Pretekli mesec so se pridružili temu
klubu sledeči:

JOHN CHACATA, Enumclaw, Wash.
JOHN DOBRAVEC, Franklin, Kansas
Mr. Mrs. JOHN CRNAC, Pueblo, Colo.
CAROLINA GULICH, Cleveland, O.
STANLEY URŠIČ, Milwaukee, Wis.
METHOD SHIRCEL, Sheboygan, Wis.
LOUISE PIKS, Cleveland, O.

O, takrat – takrat naj nam prisije
kraljestvo – po rokah Marije!

SOUDAN, MINN. – Piše Štefan Ahcin:
Predragi frančiškani! Se Vam lepo zahva-
lim za Koledar, ker rad berem. Ne morem
nič delati, ker sem že pri letih. Berem
pa rad, ker imam za kratek čas.

ST. CLOUD, MINN. – Piše Anna Ber-
nick: Cenjeni! Pri nas na Sartellu de-
lamo novo cerkev na čast Father Pircu,
ki je bil prvi misijonar v Minnesoti in je
tukaj okoli maševal. Tukaj smo večina
navadni delavci in še z veliko družino.
Želimo, da se bo gloriija, slava v novi
cerkvi zapela. Jaz vem, da bom od ve-
selja jokala, ki sem to dočakala, da bomo
imeli svojo cerkev na Sartellu. Fr. Ra-
mekar so naš gospod. Vse hvale in časti!
Bomo imeli 1. decembra prvič mašo v
bejzmentu. Zdaj imamo mašo v Village
Hallu in čez teden v farovžu na porču.
Zdaj bo pa premrzlo za na porču maše-
vati.

MENDOZA, ARGENTINA. – Piše Ba-
juk Božidar: V dneh 29. do 31. oktobra
smo bili tudi slovenski priseljenci v pro-
vinciji Mendози tako srečni, da smo spre-
jeli medse našega ljubljanskega vladiko
in kneza škofa dr. Gregorija Rožmana, ki
se sedaj mudi v Argentini in obiskuje
Slovence, ki so tod naseljeni. V soboto
popoldne smo Prezvzišenega slovesno
pozdravili na patiju pri ss. frančiškan-
kah, ki nam nudijo za naše versko živ-
ljenje svojo cerkev na razpolago. Kako
smo bili srečni, da, kar do solz ganjeni,
ko je Prezvzišeni ves nasmejan stopil
med nas! Po nagovoru v cerkvi in litanijah
nam je podelil svoj blagoslov. Zve-
čer je do pozne ure obiskoval na domo-
vih naše družine in jim blagoslavljal
nove slike brezijanske Marije.

V nedeljo je med njegovo mašo pristopi-
lo k prvemu sv. obhajilu 14 naših
otrok, 17 jih je pa po maši birmoval. Po-
poldne smo Prezvzišenemu priredili slo-
vesno akademijo s pozdravnimi deklama-

cijami in govori ter domorodnimi pesmi. Prevzvišeni se je našim pevcem še prav posebej zahvalil ter poudaril, da tudi v Združenih državah opaža, kako molitev in pesem ohranjata Slovencem njihovo govornico.

Z boleščjo v srcu smo se poslovili v pondeljek od Prevzvišenega, ko je zopet odhajal od nas z avionom proti Buenos Airesu, da nadaljuje z obiski naših ljudi še v drugih krajih Argentinije.

ELY, MINN. — Piše **Mrs. Zbašnik**: Cenjeni oo. frančiškani! Hvala za tisto sliko, ki ste jo deli v Koledar (str. 70) o škofa Baraga spomeniku, samo ste se malo pomotili. Tisto sliko sem Vam poslala iz Ely-a, pa ste zapisali, da je iz Eveletha. Tista slika je od našega sina Žana iz Ely. Le pogledajte, da ste se pomotili. Oni na Evelethu imajo že vse odrasle otroke. Je brat od mojega moža.

(Urednik Koledarja ima rdeč obraz! Ponižno prosi Vas odpuščanja za to pomoto.)

MILWAUKEE, WIS. — Piše **Jennie Zalar**: Dragi očetje frančiškani! Vam dam vedeti, da sem prejela Koledar Ave Maria. Vam se prav lepo zahvalim za njega. Je jako lepo branje. Bog Vam daj ljubo zdravje in velik uspeh pri Vašem delu ko se toliko žrtvujete vse za naš katoliški narod. Hvala Vam.

PUEBLO, COLO. — Piše **Mrs. Martin Fear**: Častiti Franciscan Father! Tudi jaz sem želela se pridružiti 5-dolarskemu klubu za Baragov romarski dom in se mi je volja spolnila. Tule pošljem 5 dolarjev za romarski dom.

Želim spet enkrat priti na božjo pot k Mariji Pomagaj, če bo božja volja. Se moram zahvaliti Mariji Pomagaj za velike dobrote, ki sem jih dobila — ljubega zdravja in drugih dobrot, ki jih prejemam vsaki dan od naše ljube Matere Marije. Se tudi zahvalim škofu Baragu. Bog daj, da bi skoraj prištet k svetnikom. Jaz molim vsaki dan za to, da bi ga skoraj

dobili na naš oltar.

SPOKANE, WASH. — Piše **Rev. Victor Breznikar**: Dragi gospod! Ko ste mi pred kratkim poslali Vaš list Ave Maria, ste me prijetno presenetili. Hvala Vam za Vašo pozornost.

Koncem aprila sva z Rev. Vitalom Voduškom obiskala Vaš samostan na poti v Spokane, ki je prekrasno mesto v zeleni državi Washington, v državi gora in prelepih jezer. Od tistega časa naprej sem zelo obložen z delom. Kadar imam vsaj malo prostega časa, obiskujem slovenske družine, ki so razmetane po vsej državi Washington. Tudi Slovenci v zapadni Canadi me vabijo, da bi jih obiskal, pa žali Bog, zaenkrat imam premalo časa in pa razdalje so prevelike.

EUCLID, O. — Piše **Mary Gombach**: Častiti očetje frančiškani! Koledar je letos res zanimiv. Krasne slike iz Južne Amerike, iz Italije, oziroma iz Rima. Opis trpljenja in žrtev katoliških misijonarjev. Vsa čast njim, ker oni so bili prvi, ki so s svojo gorečnostjo in trdno

Molite

za naše pokojne naročnike

ROSE DRESCIK, Chicago, Ill.
 AGNES FALETICH, Cleveland, O.
 MARY KOLARICH, Red Lodge, Mont.
 MAGDALENA BRULA, Soudan, Minn.
 FRANK JURANČIČ, Indianapolis, Ind.
 ANTON TOMŠIČ, Strabane, Pa.
 JOSEPH PERHAJ, Bridgeport, O.

Bog jim daj večni mir!

vero z zaupanjem v Boga utirali pot sveti katoliški veri.

Ko čitam trnjevo pot sv. Frančiška, se spominjam molitvic, ki jih je vsak dan molila naša mama (kot tretjerednica) in se glasijo:

O sveti Frančišek, ki si toliko duš z ukom in čudeži k Bogu nebeškemu Očetu pripeljal, spreobrni tudi mojo dušo. Pomagaj mi bolni in umirajočo priporoči me križanemu Jezusu, da me po srečni smrti v nebeško veselje vzame. Amen.

O sveti očak, ki si z gorečim ognjem ozaljšal z ranami križanega Jezusa, čigar si noč in dan premišljeval in veliko duš za nebesa pridobil, rani moje mrzlo srce z žarki svoje slave, da bom tudi jaz po Tvojem zgledu svoje posvetno in nečimrno življenje zatirala s ponižnim in krotkim duhom in po poti hodila, katera drži k Jezusu mojemu Bogu in moji Ljubezni. Amen.

Naročnina mi je potekla za Ave Marijo, pa bo že prišel brat Antonin. Moj pokojni soprog – Bog mu daj mir! – je bil vedno vesel, kadar je prišel.

ST. PAUL, MINN. – Piše Frank Perkovič: Častiti očetje frančiškani! Prosil bi Vas, ako je malo prostora za moje vrstice. Najprej se Vam lepo zahvaljujem za Vaš lepi list in Koledar Ave Maria, ki ste mi ga poslali. Jaz želim, da se še drugi slovenski mladeniči zanimajo za in čitajo ta prekrasni list, tako da ne pozabimo svojega roditeljskega jezika.

Tukaj na semenišču St. Paul imamo izmed naših slovenskih duhovnikov dobro znanega glasbenika v cerkveni glasbi, č.g. Rev. Francis Missia. Oni so dobro znani kot duhovnik in profesor v škofiji St. Paul, v katerem vinogradu Gospodovem so služili že preko 40 let.

PITTSBURGH, PA. – Piše Frances Necimer: Cenjeni frančiškani! Kalendar Ave Maria sem prejela. Sem ga že parkrat vsega prebrala. Je prav lep za brati. Žiher bi ga imela vsaka slovenska družina.

SALZBURG, AVSTRIJA. – Piše Turk Ciril: Prečastiti oo. frančiškani! Po posredovanju fr. Bazilija prejemam Vaš list Ave Maria že od marca meseca. Gotovo ni lepo, da sem z zahvalo tako dolgo odlašal. Zato se Vam sedaj tem iskreneje zahvalim za redno pošiljanje Ave Marije.

Ave Maria je prav lepo glasilo. Z veseljem sledim p. Rudolfu na njegovem potovanju v misijone. Celo zapečkar pove vedno kaj zanimivega. Preprostost, a iskrenost slovenske mamice – slovenske duše!

Še posebno sem vesel Koledarja, ki je zelo lepo in izvirno urejen. Vso čast p. Cirilu Šircelj! To bodo imeli sedaj svetniki opravka! (Od sv. Alarda pa do sv. Vida.) Še za vse nisem vedel, kaj šele njihovo vlogo.

V Ave Mariji berem večkrat imena: J. Turk, M. Turk, V. Turk, T. Turk. Mar so to moji sorodniki? Jaz sem imel v Ameriki 2 strica in 1 teto, a ne vem za naslove njihovih potomcev. Moj rojsten kraj je Ratje pri Hinjah na Dolenjskem.

V HVALEŽEN SPOMIN

MRS. ROZALIJA BOJANC

V Pittsburghu, Pa., je umrla tudi Mrs. Rozalija Bojanc, zelo dobra katoliška žena. Njen mož je bil več let zastopnik za Ave Marijo. Moje sožalje Mr. Bojancu in hčeram.

MRS. MARY COOK

Tudi Mrs. Mary Cook ne smem pozabiti, ki je umrla v Clevelandu, dobra podpornica vseh katoliških listov in dobrotnica Lemonta. Lepo bi bilo, ko bi vsaki naročnik zmolil vsaki mesec en očenaš in zdravamarijo za vse tiste pokojne katerih imena so natisnjena vsaki mesec v Ave Mariji. Mi za druge, drugi za nas. Ali ne bi mogli to storiti?

Brat Antonin

BOG PLAČAJ, DOBROTNIKI

DAR LISTU—Po \$10: Rev. J. Verhunc; po \$5: A. Korosec; po \$4: A. Virant, J. Kosten; po \$3: F. Nachtigal, M. Florjance; po \$2.50: F. Loncar; po \$2: M. Tomasa; po \$1.50: A. Borsnik, K. Grmovsek, M. Benich, F. Glatch; po \$1: F. Gaber, M. Erchul, J. Volaric, F. Mivsek, J. Legan, A. Perse, J. Goblich, M. Zaletel, F. Pak, M. Pristavec, J. Dobravec, A. Krantz; po .50¢: Mrs. J. Peternel, M. Sajovic, E. Koren, M. Polutnik, C. Gulic, J. Skufca, M. Murn, Mrs. Barich, F. Racher.

ZA SEMENISČE IN DRUGO—Po \$25: P. Cemazar, J. Dobravec; po \$15: L. Piks; po \$10: J. Mihelich; po \$5: Mrs. L. Petrincic, A. Korosec, F. Kvaternik, A. Braeger; po \$4: A. Ellenich; po \$3: J. Koren; po \$2: A. Jerina, M. Mihelich, M. Gande, J. Ozanich, M. Kocilia, A. Svigel; po \$1.50: M. Bulich, M. Levar, M. Kocevar; po \$1: C. Grmovsek, M. Florjance, M. Kraher, J. Legan, A. Kraus, B. Zankar, A. Prhne, A. Nengar; po .50¢: A. Slantz, M. Hocevar, J. Glivar, T. Sulzer.

ZA ROMARSKI DOM—Po \$15: M. Shircel; po \$10: L. Piks; po \$5: S. Ursic, C. Gulic, Mr. Mrs. J. Cmac, F. Dobravec, J. Chacata; po \$4: L. Grabelsek, M. Rittersich; po \$3: M. Spehar; po \$2: A. Nemeec; po \$1.50: F. Plautz; po \$1: J. Ferlin, U. Lovko; po .50¢: F. Kovacic.

ZA BARAGOVO ZVEZO—Po \$5: A. Nengar, F. Tomsic; po \$2: P. Zupan; po \$1: N. N., M. Ciuha, F. Skulj, A. Prhne, M. Mahkovec.

ZA APOSTOLAT SV. FRANČIŠKA—Po \$50: F. Kozina; po \$20: M. Zott, T. Kodelja, M. Sedlak; po \$15: L. Piks; po \$10: M. Komidar, M. Krznarich, J. Gruđen, R. J. Zak, A. Babis, F. Furjar, F. Jenko, M. Peterlin; po \$5: M. Jenc; po \$1: F. Skulj.

ZA LUČKE—Po \$5: Mrs. L. Snyder, A. Hocevar; po \$3: J. Cvar; po \$2: P. Podgornik, Mrs. J. Cimperman, M. Kastelic, J. Bradac, L. Piks, M. Konclia, J. Korencic, J. Skufca, M. Smole, F. Pak, F. Holst, J. Zakrajsek; po \$1.50: J. Prisel, M. Fink, L. Jerin, A. Jerman, D. Ferra; po \$1.25: I. Grablavvec, J. Straus; po \$1: A. Galin, I. Nakrst, L. Kos, M. Oblak, A. Tome, U. Barker, F. Sever, C. Grmovsek, A. Polis, N. N., J. Volaric, M. Bizjak, M. Susnik, A. Antolich, G. Strajnar, Mrs. Turek, E. Koren, K. Novak, M. Marino, U. Lovko, E. Petric, P. Zagar, A. Perse, M. Luznar, Mrs. J. Ozbolt, A. Ellenich, U. Cmkovich, F. Kovacic, A. Zakrajsek, M. Adam, M. Sadar, M. Trusnik, A. Urbancic, F. Pogacnik, F. Usnik, M. Bavhan, A. Palcic, M. Spehar; po .75¢: T. Sekuta; po .50¢: A. Stiglitz, J. Patrick, C. Tomazic, M. Hamer, J. Ponikvar, J. Vidmar, Mrs. Andreašic, F. Winkler, M. Rebek, M. Sajovic, F. Kral, J. Volovlek, F. Ramovsek, A. Coff, M. Oblak, C. Bokal, M. Seitz, U. Legan, A. Miklavcic, M. Sterbenz, M. Furar, F. Arh, U. Tursic, M. Ciber; po .25¢: J. Kem.

ZA NOVEMBERSKE MAŠE IN MOLITVE—Po \$20: J. Kosml; po \$7: M. Pomath; po \$5: K. Gollinar; po \$3: J. Kaplan, F. Kunic; po \$2: I. Zuzek, J. Kokal, J. Gregorich; po \$1.50: J. Dedek; po \$1: J. Bucar, S. Zabcic, F. Gerchman, T. Centa, K. Kral, M. Ambroz, M. Palcic, F. Drobnic, M. Drobnik, G. Urbas.

ZA SVETE MAŠE—Po \$100: L. Rakun; po \$81: Rev. M. Cepon; po \$60: T. Cvitkovic, Kerznar Fam.; po \$45: M. Komidar; po \$40: M. Zak; po \$25: F. Tomšna, A. Braeger; po \$18: L. Piks; po \$11: M. Humar, F. Jenko; po \$10: L. Kos, A. Terdan, J. Eisenhardt, C. Jaksic; po \$9: M. Krainz, F. Bramsel; po \$8: A. Bogolin, M. Drobnik, M. Rebek; po \$7: M. Konclia; po \$5: M. Slak, A. Kaplan, Koscak Fam., A. Androjna, M. Planinsek, Mrs. Barich, P. Laurich, A. Rovar, M. Strumble, M. Vrecko, M. Jenc, K. Verscaj, P. Cemazar, M. Malovrh, M. Kallister, A. Zager, S. Lesza, M. T. Versiz, Mrs. Klobuchar, M. Hocevar; po \$4: J. Skufca, M. Milavec, Mrs. K. Nasenbenny, M. Habjan, M. Smole, J. Peterka, F. Lupsina, P. Chuchnik, J. Kervin, J. Kral, M. Marolt; po \$3.50: M. Jaklich; po \$3: M. Udovich, J. Videtic, K. Erchul, A. Modrich, A. Urbancic, M. Renko, A. Svigel, Mrs. J. Plese, F. Gregorich, A. Zakrajsek, R. Gabrielcic, E. Zabukovec, Mrs. J. Ozbolt, M. Ivanetic, M. Madič, F. Skulj, F. Pauli, F. Strumbly, J. Leskovec, M. Hocevar, M. Kraher, J. Hocevar, M. Mirkun, V. Kolar, I. Prisel, R. Stimec, M. Bogovich, A. Kastelic, F. Slapnicar, L. Meshmig, F. Segar, M. Poljak, F. Ulcar, Mrs. F. Sadar; po \$2: M. Pirc, M. Fumar, M. Pristavec, J. Ponikvar, G. Ivancic, C. Fisher, J. Slobodnik, F. Pogacnik, J. Lipoglavsek, A. Dolenc, A. Molek, F. Kastigar, Mrs. A. Bokal, M. Marino, U. Lovko, T. Krkoc, A. Perse, N. N., M. Ivanetic, T. Miketic, Mrs. Makos, Mrs. L. Repar, J. Traven, M. C. Kress, M. Ciuha, J. Krzic, J. Burgstaler, F. Karsnik, M. Sajovic, J. Sernel, Mrs. J. Cimperman, M. Nemanic, A. Moznina, F. Winkler, M. Matekel, F. Selak, J. Volaric, J. Cos, C. Grmovsek, J. Cesar, B. Strahan, M. Erchul, F. Gartner, Mrs. M. Povse, U. Barker, F. Sever, L. Arko, H. Krenzar, M. Haklin Jr., M. Klobuchar, F. Kobal; po \$1.50: K. Pristov, M. Samsa, U. Legan, F. Bricel; po \$1: A. Terlep, A. Kozjek, A. Stiglitz, F. Avsec, C. Tomazic, U. Strubel, K. Kral, F. Blatnik, M. Ambroz, J. Vidmar, J. Zagar, A. Mhevc, M. Perusek, A. Polis, M. Mihelich, J. Mandel, M. Dreshar, M. Bizjak, M. Stimetz, J. Brodnik, J. Tomac, M. Stimpfel, A. Pelko, A. Susman, U. Stupnik, G. Strajnar, M. Planinsek, F. Kral, A. Kakovich, M. Krznarich, L. Poje, L. Berce, M. Pak, F. Hodnik, N. Janchan, K. Grmovsek, F. Gartner, M. Klaus, N. N., Mrs. Luznar, C. Bokal, M. Kocevar, J. Glivar, B. Zankar, L. Mordl, Mrs. Prah, P. Ozbolt, M. Leber, M. Tanko, M. R. Tomec, M. Furar, A. Turk, J. Sušteršic, A. Štuber, K. Kolar, J. Zupan, T. Sulzer, T. Sekuta, M. Stimatz, S. Pinamonti, R. Banich, A. Peterlin, M. Krznarich, M. Bezek, J. Cvar.

Zahvale

Zahvaljujejo se Bogu, presv. Srcu Jezusovemu, Materi božji, Mariji Pomagaj, sv. Antonu, sv. Tereziji in škofu Baragu za pridobitev milosti:

Rose & Anton Chuchnik, Dragica Hudolin.

DS

II 48 132 1950

996530224,1

COBISS

Cenik molitvenikou in

1. Slovenske molitvenike imamo dvojne vrste:

MARIJA POMAGAJ, tiskan z debelimi črkami in zato zelo priporočljiv za starejše ljudi, z zlato obrezo in usnjatimi platnicami...\$1.75

DRUŽINSKI MOLITVENIK, z manjsimi črkami, mehкими platnicami in navadno obrezo - za take, ki imajo dobre oči.....\$1.00

2. Imamo v zalogi tudi rožne vence različne vrste in barve. Cena od 50¢ (za otroke) do \$3.50.

3. Pri nas lahko dobite tudi pripravo za duhovnika, ko pride bolnika previdet. Ta priprava je v obliki križa, ki se lahko na steno obesi, ko ni v rabi. Znotraj tega križa so spravljene svečke, steklenica za blagoslovljeno vodo in bombaž. Dvojna cena: \$2.50 in \$5.00.

4. Nadalje imamo druge raznovrstne devocionalije, kot na pr. kipe, svetinjce, verižice, posodice za blagoslovljeno vodo, itd.

5. Če slučajno nimamo, kar želite, lahko naročimo za vas, kakor na pr. angleške molitvenike, itd.

AVE MARIA, Box 608, Lemont, Illinois

★ SLOVENSKI STARŠI!

Ako želi Vaš sin služiti Bogu kot DUHOVNIK ali SAMOSTANSKI BRAT v redu sv. Frančiška asiškega, povejte mu, da lahko izpolni svojo željo pri slovenskih frančiškanih v Lemontu. Pokažite mu to oznanilo, ki je tudi v angleškem jeziku napisano, da ga bo lahko sam bral. Najlepša Vam hvala.

★ YOUNG MEN & BOYS

of Slovene nationality, who feel the call to serve God as PRIESTS or LAY BROTHERS in the Franciscan Order, founded by St. Francis of Assisi, are invited to make their desires known to the Slovene Franciscans in Lemont. For full particulars, write to

Very Rev. Commissary-Provincial
St. Mary's Seminary
Lemont, Illinois

